

Strasbūrā, 25.10.2016.
COM(2016) 683 final

2016/0336 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)

{SWD(2016) 341 final}

{SWD(2016) 342 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Komisija 2011. gada 16. martā ierosināja direktīvu par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB). Priekšlikums, ko Padome vēl joprojām izskata, ir viena no Komisijas *REFIT* iniciatīvām un tās mērķis ir nodrošināt uzņēmumus ar vienotu uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu kopumu darījumdarbības veikšanai iekšējā tirgū. Tādēļ 2011. gada KKUINB priekšlikums ļautu uzņēmumiem uztvert Savienību kā vienotu tirgu uzņēmumu ienākuma nodokļa vajadzībām, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem un veicinātu tirdzniecību un ieguldījumus.

Pēdējā laikā starptautiskajai sabiedrībai ir kļuvis skaidrs, ka spēkā esošie noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokli vairs neiederas mūsdienu kontekstā. Parasti uzņēmuma ienākumi tiek aplikti ar nodokli valsts līmenī, taču ekonomiskā vide ir kļuvusi globalizētāka, mobilāka un digitālāka. Darījumdarbības modeļi un korporatīvās struktūras ir daudz sarežģītākas, kas ļauj vieglāk novirzīt peļņu¹. Turklāt pēdējo desmit gadu laikā atšķirības valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmās ir ļāvušas netraucēti veikt agresīvu nodokļu plānošanu. Līdz ar to, ja valsts noteikumi tiek izstrādāti, neņemot vērā darījumdarbības pārrobežu aspektu, tad starp atšķirīgiem valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmiem mijiedarbības kontekstā var rasties neatbilstības. Šādas neatbilstības rada dubultas nodokļu uzlikšanas un dubultas nodokļu neuzlikšanas risku un tādējādi kropļo iekšējā tirgus darbību. Šādos apstākļos dalībvalstīm ir arvien grūtāk efektīvi cīnīties, piemērojot vienpusējus pasākumus pret agresīvu nodokļu plānošanas praksi², lai pasargātu savas valsts nodokļa bāzi no samazināšanas un novērstu peļņas novirzīšanu.

Ņemot vērā to, ka Eiropas prioritāte šodien ir veicināt ilgtspējīgu izaugsmi un investīcijas taisnīgā un labāk integrētā tirgū, taisnīgai un efektīvai uzņēmumu ienākumu aplikšanai ar nodokļiem ir nepieciešama jauna sistēma. Šajā sakarā KKUINB piedāvā efektīvu līdzekli ienākumu attiecināšanai tajā vietā, kur tiek radīta vērtība, izmantojot formulu, kuras pamatā ir trīs vienlīdz svērti faktori (aktīvi, darbaspēks un pārdevumi). Tā kā šie faktori ir piesaistīti uzņēmuma peļņas gūšanas vietai, tie ir noturīgāki pret agresīvo nodokļu plānošanas praksi nekā izplatītās transfertcenu noteikšanas metodes peļņas sadalījumam.

Līdztekus KKUINB pasākumiem pret nodokļu apiešanu, no jauna iesniegtais projekts varētu saglabāt savas funkcijas arī kā uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma, kas veicina pārrobežu tirdzniecību un ieguldījumus iekšējā tirgū. Pašlaik uzņēmumiem, kuri veic pārrobežu darījumdarbību, ir jāatbilst līdz 28 atšķirīgām uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmām. Tas ir apgrūtināošs process gan laika, gan arī ekonomiskā ziņā un novērš uzmanību no darījumdarbības galvenā uzdevuma. No jauna iesniegtā KKUINB arī turpmāk sniegtu 2011. gada priekšlikuma priekšrocības, pakļaujot uzņēmumu grupas, kuriem ir ar nodokli aplikama klātbūtne vismaz vienā dalībvalstī, vienotam noteikumu kopumam attiecībā uz to nodokļa bāzes aprēķināšanu Eiropas Savienībā (ES) un tādējādi liekot tiem atskaitīties vienai nodokļu administrācijai („vienas pieturas aģentūra”). Pārrobežu zaudējumu pārņemšana joprojām būtu

¹ Komisijas dienestu darba dokumentā ([SWD\(2015\) 121, galīgā redakcija](#)) sniegts detalizēts pārskats par vēsturisko attīstību un aktuālajiem jautājumiem un problēmām saistībā ar nodokļu uzlikšanu starptautisko uzņēmumu peļņai.

² „Agresīvas nodokļu plānošanas pamatā ir nodokļu sistēmas tehnisko aspektu vai neatbilstības starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām izmantošana, lai samazinātu nodokļu saistības” (Komisijas 2. gada 6. decembra ieteikums par agresīvo nodokļu plānošanu, [C\(2012\)8806, galīgā redakcija](#)).

automātisks konsolidācijas iznākums, un transfertcenu noteikšanas noteikumi nebūtu piemērojami grupas iekšienē, jo ienākumu sadali grupas līmenī veiktu, izmantojot sadalījuma formulu.

Starpība, salīdzinājumā ar 2011. gada priekšlikumu, ir tāda, ka no jauna iesniegtā iniciatīva paredz obligātus noteikumus grupām, kas pārsniedz noteiktu lielumu, lai palielinātu sistēmas noturību pret agresīvu nodokļu plānošanas praksi. Ņemot vērā iepriekš minēto, tāpat ir svarīgi, lai šos noteikumus izvēles kārtībā varētu piemērot vienības, kas maksā uzņēmumu ienākuma nodokli Savienībā, bet kuras neatbilst kritērijiem, lai tām būtu jāpiemēro kopējā sistēma.

Turpmākā virzība uz K KUINB

Diskusijas Padomē kopš 2011. gada ir apliecinājušas to, ka ir maz ticams, ka K KUINB priekšlikumu, kas ir ļoti vērienīgs projekts, varētu pieņemt pilnībā bez pakāpeniskas pieejas. Līdz ar to vairāki elementi (īpaši nodokļu konsolidācija) ir izraisījuši sarežģītas debates un var kavēt virzību attīstīt citas būtiskas sistēmas iezīmes. Cīnoties ar iemesliem, kas kavē virzību, Komisija savā 2015. gada jūnija Rīcības plānā atbalstīja pakāpenisko K KUINB īstenošanas pieeju. Saskaņā ar šo, darbu pie konsolidācijas izveides ierosina atlikt līdz brīdim, kamēr tiek panākta vienošanās par obligāto noteikumu kopumu attiecībā uz kopējo bāzi, t.i., kopējo uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KUINB). Tomēr tas nemaina faktu, ka Komisija abus priekšlikumus, proti, par KUINB un K KUINB, iesniegs vienlaicīgi un kā vienas iniciatīvas daļu. 2011. gada priekšlikums par K KUINB, ko pašlaik izskata Padome, tiks atsaukts tajā pašā laikā, kad Komisija pieņems jaunus priekšlikumus par KUINB un K KUINB. Šajā sakarā ir ļoti svarīgi, lai nodokļu konsolidācija joprojām saglabātos kā būtisks K KUINB iniciatīvas elements, jo lielākos nodokļu šķēršļus, ar ko saskaras uzņēmumi Savienībā, visefektīvāk risina konsolidētas grupas iekšienē.

Šis priekšlikums direktīvai skar tā dēvēto pakāpeniskās pieejas „otro posmu”, t.i., pēc tam, kad ir panākta politiska vienošanās par kopējās bāzes elementiem. Līdz tam laikam Padomē tiks apturēta K KUINB priekšlikuma izskatīšana. K KUINB paredz nosacījumus par dalību grupā, izklāsta iespējamus veidus, kādus grupa var piemērot, un ietver noteikumus par konsolidācijas tehnisko pusi. Līdzās nepieciešamo pielāgojumu nodrošināšanai, pievienojoties vai izstājoties no grupas, tekstā ir aplūkoti uzņēmumu reorganizācijas jautājumi, vēršot uzmanību uz pārrobežu grupu specifiku un precīzāk — režīmu attiecībā uz zaudējumiem un nerealizēto kapitāla pieaugumu. Tāpat ir paredzēti noteikumi par darījumiem starp grupu un citām vienībām; tie galvenokārt attiecas uz nodokļu ieturējuma režīmu un uz nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu nodokļa atvieglojuma formā. Viens no galvenajiem priekšlikuma elementiem ir sadalījuma formula, proti, mērījumu mehānisms, ko izmanto, lai grupas konsolidēto nodokļa bāzi sadalītu atbilstīgo dalībvalstu starpā. Lai gan saskaņā ar noteikumiem par kopīgo bāzi uzņēmumi var turpināt piemērot valsts noteikumus attiecībā uz savu nodokļu saistību administrēšanu, K KUINB būtu nepieciešams īpašs administratīvais regulējums, lai aptvertu pārrobežu grupu struktūras.

• **Saskanība ar politiskajiem dokumentiem nodokļu jomā**

No jauna iesniegtā K KUINB priekšlikuma pamatā ir Komisijas paziņojums par Rīcības plānu taisnīgas un efektīvas uzņēmumu nodokļu sistēmas ieviešanai Eiropas Savienībā, ko pieņēma 2015. gada 17. jūnijā. Rīcības plānā konstatētas 5 svarīgākās darbības jomas³. Tajā aplūkota

³ Komisijas 2015. gada 17. jūnija Paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei “Taisnīga un efektīva uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēma Eiropas Savienībā: piecas galvenās rīcības jomas”, COM (2015) 302 final.

esošā uzņēmumu ienākuma nodokļa politika Savienībā un izvirzīts mērķis izveidot nodokļu uzlikšanas sistēmu uzņēmumiem Eiropas Savienībā, saskaņā ar kuru darījumdarbības peļņa tiek aplikta ar nodokli jurisdikcijā, kurā tiek faktiski radīta vērtība. K KUINB ir visaptveroša iniciatīva, kas varētu būt ļoti efektīvs instruments, lai sasniegtu taisnīgākas un efektīvākas nodokļu sistēmas mērķus.

Turklāt no jauna iesniegtajā K KUINB priekšlikumā varētu iekļaut noteikumus, lai realizētu dažus ESAO iniciatīvas pamatpasākumus saistībā ar nodokļa bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (*BEPS*). Šie elementi tagad obligāto standartu veidā ir iekļauti nesen pieņemtajā Padomes Direktīvā 2016/1164/ES (nodokļu apiešanas novēršanas direktīva (*ATAD*))⁴. Faktiski būtu sagaidāms, ka K KUINB tiek iekļauti *ATAD* nodokļu apiešanas novēršanas elementi, taču jaunā juridiskajā kontekstā. Proti, normām ir jābūt kopējās ES mēroga uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas daļai, un jāparedz absolūtie noteikumi, nevis minimālie standarti.

Šī no jauna iesniegtā K KUINB iniciatīva visspilgtāk atspoguļo Komisijas plānotos projektus taisnīgāku nodokļu jomā. Tiek plānots plašāku sabiedrību iepazīstināt ar šo iniciatīvu tajā pašā dienā, kad tiks iesniegts priekšlikums Direktīvai par hibrīdneatbilstībām, kurās iesaistītas trešās valstis (ar kuru grozīs *ATAD*) un Direktīvai par strīdu izšķiršanu. Turklāt priekšlikuma pamatā ir nesen pieņemtie nodokļu projekti: *ATAD*, pārskatītā Direktīva par mātessabiedrībām un meitassabiedrībām (*PSD*) (2014. un 2015. gadā) un Direktīvas par procentu un honorāru maksājumiem (*IRD*) (2011) pārstrādātais priekšlikums. *PSD* iniciatīva un daži grozījumi, kas tika pārrunāti saistībā ar *IRD*, atspoguļo pašreizējās politiskās prioritātes, lai nostiprinātu ES nodokļu tiesību aktos paredzēto aizsardzību pret agresīvu nodokļu plānošanas praksi.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

K KUINB ietilpst Komisijas iniciatīvu darbības jomā attiecībā uz taisnīgāku nodokļu sistēmu un var sekmēt šķēršļu novēršanu, kas rada traucējumus, kavējot pareizu iekšējā tirgus darbību. Tādējādi šī iniciatīva papildina ES darījumdarbības tiesību aktus un visumā atbilst tādiem projektiem, kā piemēram, saistībā ar kapitāla tirgu savienību un vairākām iniciatīvām nodokļu pārskatāmības, informācijas apmaiņas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas jomā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Šis priekšlikums ietilpst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 115. panta darbības jomā. Tekstā norādīts, ka tuvināšanas pasākumiem saskaņā ar šo pantu tieši ietekmē iekšējā tirgus izveidi vai darbību.

No jauna iesniegtās K KUINB iniciatīvas mērķis ir veicināt darījumdarbību Eiropas Savienībā, pakļaujot nodokļu maksātājus vienotam uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktu noteikumu kopumam, ko jāpiemēro visā iekšējā tirgū, kā arī padarīt sistēmu stabilāku un noturīgāku pret agresīvu nodokļu plānošanu. Abi mērķi izšķirošā un tiešā veidā ietekmē iekšējo tirgu, tā kā to mērķis ir izskaust tirgus darbības traucējumus.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Šī iniciatīva atbilst subsidiaritātes principam.

⁴ Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1.-14. lpp.).

Lai gan problēmas un iemesli šādai rīcībai, kā tas skaidrots iepriekšējās sadaļās, ir dažādi, šķiet, ka to kaitīgo ietekmi var efektīvi risināt vienīgi, izmantojot kopīgu risinājumu — proti, uzņēmumu ienākuma nodokļa režīmu tuvināšana Savienībā mazinātu izkropļojumus tirgū, radot uzņēmumiem taisnīgāku un saskaņotāku nodokļu vidi. Ir skaidrs, ka, lai šo mērķi veiksmīgi īstenotu, ir jārikojas un nevis atsevišķi dalībvalstīs nesaskaņotā veidā, bet gan visas Savienības līmenī. Iniciatīvas, ko katra dalībvalsts plānotu un īstenotu atsevišķi, tikai nostiprinātu vai pat saasinātu pašreizējo situāciju, jo nodokļu maksātājiem joprojām būtu jāievēro 28 dažādu un reizēm arī konfliktējošu nodokļu sistēmu prasības.

Plānotās no jauna iesniegtās KĶUINB mērķis ir reaģēt uz arvien pieaugošo vajadzību pēc izaugsmes pieauguma un darbavietu radīšanas iekšējā tirgū, kā arī cīnīties pret agresīvas nodokļu plānošanas praksi. Visi šie mērķi būtībā risina problēmas, kas skar vairāk nekā vienu dalībvalsti, un tādēļ pēc būtības to risinājumam ir nepieciešama vienota pieeja. Ņemot vērā iepriekš minēto, jebkāda veida pasākumi varētu nodrošināt rezultātus tikai tad, ja šie noteikumi tiktu piemēroti vienādi visā iekšējā tirgū. Pretējā gadījumā uzņēmumu ienākuma nodokļu joma joprojām būs sadrumstalota, kas ļaus fiskālajiem šķēršļiem un negodīgām nodokļu konkurences praksēm turpināt plaukt.

Turklāt nodokļu apiešana mūsdienās galvenokārt notiek pārrobežu kontekstā. Patiesībā tā ir mijiedarbība starp dažādām nodokļu sistēmām, kas rada ļaunprātīgas izmantošanas iespējas vai veicina neatbilstību radītu priekšrocību izmantošanu, kas rodas valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu mijiedarbībā. Turklāt fakts, ka ES iekšējā tirgū ir augsts integrācijas līmenis, nozīmē to, ka pārrobežu darbība ir liela, un tas savukārt pastiprina koordinētu risinājumu panākšanas nozīmi.

Ņemot vērā no jauna iesniegtās iniciatīvas mērogu un ietekmi, tās mērķus mazināt izkropļojumus, ko radījusi pašreizējā 28 valstu nodokļu režīmu mijiedarbība, un radīt labvēlīgākus apstākļus pārrobežu ieguldījumiem vienotajā tirgū, var labāk sasniegt Savienības līmenī.

Lielākai daļai KĶUINB sistēmas galveno elementu risinājumu var rast vienīgi, rīkojoties kopīgi. Piemēram, vienību vai maksājumu juridiskā statusa neatbilstības, kas rada nodokļu dubultu uzlikšanu vai nodokļu dubultu neuzlikšanu, var izskaust, piemērojot uzņēmumu savstarpējām attiecībām kopējos uzņēmumu nodokļu noteikumus. Dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi, šos jautājumus labākajā gadījumā var atrisināt tikai divpusēji. Pēc būtības pārrobežu zaudējumu pārņemšana varētu darboties visefektīvāk tad, ja to pieļautu visas dalībvalstis, kaut gan nevajadzētu izslēgt divpusējo pieeju kā otro labāko variantu. Turklāt nodokļu nepiemērošana grupas iekšējai pārstrukturēšanai, sarežģīto transfertcenu izslēgšana grupas iekšienē, kā arī ienākumu sadale, izmantojot formulu grupas līmenī, ir pārrobežu jautājumi un to var risināt tikai ar vienotu regulējumu.

• **Proporcionalitāte**

Paredzētie pasākumi ir ne tikai piemēroti, bet arī nepieciešami vēlamā mērķa sasniegšanai. Tie skar vienīgi uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzes saskaņošanu, kas ir priekšnoteikums, lai pārvarētu identificētos šķēršļus, kuri kropļo iekšējo tirgu. Turklāt no jauna iesniegtā KĶUINB iniciatīva neierobežo dalībvalstu suverenitāti vēlamās nodokļu ieņēmumu summas noteikšanā, lai sasniegtu savus budžeta politiskos mērķus. Tādējādi dalībvalstu tiesības noteikt savas uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes netiek iespaidotas.

Lai gan Komisija ir konsekventi veicinājusi nepieciešamību koordinēt valstu nodokļu prakses, ir skaidrs, ka ar koordināciju vien nebūs pietiekami, lai izskaustu ar nodokļiem saistītus izkropļojumus iekšējā tirgū. Pieredze rāda, ka koordinācija ir lēns process, un līdz šim šāda veida iepriekšējo pasākumu rezultāti bijuši visai pieticīgi. Turklāt nodokļu koordinācija

parasti attiecas tikai uz konkrētiem un mērķtiecīgiem jautājumiem, un tā nespēj risināt visas problēmas, ar ko saskaras uzņēmumi iekšējā tirgū, kam ir nepieciešams visaptverošs risinājums.

Paredzēts, ka no jauna iesniegtās KĶUINB obligātā darbības joma tiks veidota tā, lai tā attiektos tikai uz vajadzīgajām nodokļu maksātāju kategorijām, t.i., uzņēmumu grupām, kas pārsniedz noteiktu lielumu. Tas ir tāpēc, ka parasti grupām ar lieliem ienākumiem ir pietiekami resursi, kas tām ļauj iesaistīties agresīvās nodokļu plānošanas stratēģijās.

No tā izriet, ka paredzētie noteikumi nepārsniegs to, kas nepieciešams, lai sasniegtu Līguma mērķus – uzlabotu iekšējā tirgus darbību.

- **Instrumenta izvēle**

Jautājumus saistībā ar izkropļojumiem iekšējā tirgū, kā norādīts iepriekš, var risināt tikai ar saistošām tiesību normām un izmantojot kopīgu tiesisko regulējumu. Ieteikuma tiesību instrumenta izvēle ir riskanta, jo dalībvalstis var nolemt to vispār neīstenot vai arī tas var radīt neviengabalainu pieeju. Šāds iznākums ir ļoti nevēlams. Tāpat tas var radīt tiesisko nenoteiktību attiecībā uz nodokļu maksātājiem, kā arī apdraudēt koordinētas un saskaņotas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas izveidi iekšējā tirgū. Turklāt, tā kā būtu sagaidāms, ka kopējās nodokļa bāzes struktūra ietekmēs valstu budžetus, jo īpaši, izmantojot sadales formulu, ir ļoti svarīgi, lai tiktu konsekventi un efektīvi piemēroti noteikumi, kas nosaka tās uzbūvi. To var sekmīgāk panākt ar saistošu tiesību aktu.

Pamatojoties uz LESD 115. pantu: „*Padome ar vienprātīgu lēmumu pieņem direktīvas, lai tuvinātu tādus dalībvalstu normatīvos un administratīvos aktus, kas tieši iespaido kopējā tirgus izveidi vai darbību.*” Tādējādi Līgumā ir noteikts, ka tiesību akti tiešo nodokļu jomā ir pieņemami tikai direktīvu veidā. Saskaņā ar LESD 288. pantu direktīva tām dalībvalstīm, kurām tā adresēta, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes rezultātu sasniegšanai. Tādējādi direktīvai vajadzētu būt vispārēja rakstura, jo specifiskajām detaļām un sīkajām detaļām ir jāpaliek dalībvalstu ziņā.

3. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija rīkoja sabiedrisko apspriešanos, lai iesaistītu visas ieinteresētās puses un piedāvātu tām iespēju sniegt savu ieguldījumu no jauna iesniegtajā KĶUINB. Ieguldījumu šajā apspriešanās procesā sniedza 175 dalībnieki. Lielāko atbilžu daļu (37%) sniedza reģistrētās apvienības, kam sekoja uzņēmumi (32%), no kuriem lielākā daļa bija MVU; tas apliecina mazo uzņēmumu ieinteresētību šajā priekšlikumā.

Atkarībā no respondenta veida, pastāvēja viedokļu atšķirības par to, vai KĶUINB ir piemērots instruments tādu jautājumu risināšanā kā peļņas novirzīšana un administratīvā sloga samazināšana. Lai gan priekšlikums kopumā šķiet pozitīvs, NVO un publiskās iestādes vairāk uzsvēra KĶUINB ietekmi nodokļu plānošanā. Savukārt uzņēmumi drīzāk uzsvēra saistību izpildes izmaksu samazināšanas nozīmi, lai radītu darījumdarbībai labvēlīgu vidi ieguldījumu vajadzībām. Tāpat tika atzīmēti riski, kas var radīt lielākas administratīvās izmaksas, ja sistēmā dominētu noteikumi pret nodokļu apiešanu.

Sabiedriskās apspriešanās laikā saņemtie viedokļi ir atspoguļoti ietekmes novērtējumā, kas ir minēts dažādās nodaļās, kā arī tam paredzētajā pielikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Ietekmes novērtējumā ietverti trīs pētījumu rezultāti.

1. Eiropas Komisijas Kopīgā pētniecības centra veiktais CORTAX pētījums. CORTAX modelis ir vispārējs līdzsvara modelis, kas paredzēts uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas reformu ietekmes izvērtēšanai 28 ES valstīs, izmantojot detalizētus datus, kas iegūti no dažādiem datu avotiem.

2. Eiropas Ekonomiskās pētniecības centra (ZEW) veiktais pētījums par nodokļu reformu ietekmi uz tādu jautājumu risināšanu kā parāda stimulēšanas ietekme uz kapitāla izmaksām un faktiskajām nodokļu likmēm. Pētījumā pievērsta uzmanība tendences finansēt uzņēmumus ar korporatīvā parāda palīdzību apmērs apmēram 28 ES dalībvalstu nodokļu sistēmās un sīkāk analizēts tas, vai dažādas reformu iespējas varētu principā atrisināt parāda stimulēšanas problēmu un sekmēt ieguldījumus.

3. Eiropas Ekonomiskās pētniecības centra (ZEW) veiktais pētījums par nodokļu plānošanas ietekmi uz faktiskajām nodokļu likmēm. Pētījumā aplēstas vidējās un minimālās faktiskās nodokļu likmes, kas starptautiskajiem uzņēmumiem dod iespēju plānot sarežģītas nodokļu stratēģijas, tostarp izmantojot preferenciālus nodokļu režīmus.

- **Ietekmes novērtējums**

Galvenais politikas risinājums, kas ir apsvērts, — priekšlikums ieviest kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi. Galvenā izvēle ir izdarāma attiecībā uz šādas nodokļa bāzes darbības jomu, proti, kam to piemērot. Galvenie izskatītie risinājumi ir padarīt KĶUINB par obligātu visiem uzņēmumiem vai arī vienkārši uzņēmumu apakšgrupām. Tika izskatītas dažādas iespējas, kā novērst tendenci finansēt uzņēmumus ar parāda palīdzību, ko sekmē pastāvošās nodokļu sistēmas. Divas galvenās iespējamās rīcības: ļaut atskaitīt no apliekamā ienākuma gan parāda, gan finansēšanas ar pašu kapitālu izmaksas, vai neļaut atskaitīt nevienas no tām. Attiecībā uz R&D stimuliem, galvenajos risinājumos apsvērtā nodokļu atlaide par izdevumiem, kas saistīti ar pētniecības un attīstības ieguldījumiem ar atšķirīgu kompensācijas līmeni.

Veicot dažādu risinājumu novērtējumu, tika izsecināts vēlāmais risinājums: lielajiem uzņēmumiem, kas saņem nodokļa atlaidi izaugsmei un ieguldījumiem un pētniecības un izstrādes izdevumiem, obligāti jāpiemēro KĶUINB. Nodokļa atlaide izaugsmei un ieguldījumiem sniedz iespēju veikt atskaitījumus par parāda un pašu kapitāla finansējuma izmaksām līdz zināmai robežai, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu un nodokļu plānošanu. Nodokļa atlaide R&D izdevumiem ir paredzēta, lai saglabātu vismaz esošos nodokļu stimulus pētniecības un izstrādes jomā. Analīze liecina, ka KĶUINB sniedz nepārprotamas priekšrocības salīdzinājumā ar alternatīvu neveikt nekādu rīcību.

Vēlamā risinājuma īstenošanai vajadzētu palielināt nodokļu sistēmu taisnīgumu un radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus, rezultātā efektīvi likvidējot agresīvas nodokļu plānošanas stimulus ES. Tas nodrošinātu, ka korporācijas maksā taisnīgu uzliktā nodokļu sloga daļu un sekmētu nodokļu maksāšanu. Turklāt ES tiktu efektīvi novērsti pārrobežu nodokļu šķēršļi. Uzņēmumu finansiālo lēmumu izkropļojumi tiek samazināti, izmantojot nodokļa atlaidi izaugsmei un ieguldījumiem, kas nostāda pašu kapitāla un parāda finansēšanu vienādā līmenī. R&D nodokļu stimuli ne tikai tiek saglabāti, bet arī uzlaboti un racionalizēti.

Priekšlikuma sagaidāmie ekonomiskie ieguvumi ir pozitīvi. Kopējā konsolidētā nodokļa bāze ar atlaidi izaugsmei un ieguldījumiem varētu palielināt ieguldījumus un nodarbinātību par apmēram attiecīgi 3,4% un 0,6%. Kopumā izaugsme varētu palielināties par aptuveni 1,2%. Tiek paredzēts, ka saistību izpildes izmaksas KĶUINB ietvaros ievērojami samazināsies (10 % saistību izpildes nodrošināšanai nepieciešamais laiks un 2,5 % izdevumi). Izdevumi, kas saistīti ar meitasuzņēmuma izveidi, varētu samazināties par līdz pat 67 %, atvieglojot uzņēmumu (tostarp MVU) darbību ārvalstīs.

Vēlamais risinājums nerada būtisku ietekmi uz vidi. Tiks ierobežota arī sociālā ietekme.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Nodokļu saistību izpildes izmaksas ir būtisks slogs uzņēmumiem un to samazināšana būs liela priekšrocība KĶUINB īstenošanā. Paredzamās saistību izpildes izmaksas lielajiem uzņēmumiem sasniedz aptuveni 2 % no samaksātajiem nodokļiem, savukārt MVU aplēse bija apmēram 30 % no samaksātajiem nodokļiem. Tiek lēsts, ka līdz ar pārrobežu darbību un meitasuzņēmumu skaita palielināšanos saistību izpildes izmaksas palielinātos. Nodokļu reformas dati liecina, ka pēc krīzes notikušas vairākas CIT reformas un daudzi pasākumi bijuši vērsti, lai stiprinātu starptautisko ļaunprātīgas izmantošanas novēršanas sistēmu. Ņemot vērā iepriekš minēto, saistību izpildes izmaksu samazinājums, izveidojot papildu meitasuzņēmumu, joprojām ir liela priekšrocība: tiek lēsts, ka izmaksas, kas rodas ļauna meitasuzņēmuma izveides laikā dalībvalstī, samazināsies par 62 – 67 %. Galveno uzmanību pievēršot atskaitāmajiem izdevumiem, t.i., neņemot vērā vienreizējās pārorientācijas izmaksas, ietekmes novērtējums lēš 8 % samazinājumu no atbilstības darbībām veltītā laika pēc KĶUINB īstenošanas. Pamatojoties uz šo laika samazinājumu, var aptuveni aprēķināt kopējo izmaksu ietaupījumu apmēru, ko varētu gūt pēc KĶUINB ieviešanas. Ja 5 % vidējo uzņēmumu paplašinātu savu darbību ārvalstīs, vienreizēju izmaksu ietaupījums varētu būt aptuveni EUR 1 miljards. Ja visām starptautiskajām vienībām piemērotu KĶUINB, regulārās saistību izpildes izmaksas varētu samazināties par aptuveni EUR 0,8 miljardiem.

Nodokļu administrācijas gūs priekšrocības, jo būs mazāk darba saistībā ar transfertcenu noteikšanas ļautļumiem mazāk lietu, jo uzņēmuma grupas nodokļu lietas galvenokārt risina tās dalībvalsts administrācija, kurā mātesuzņēmums ir rezidents. No otras puses, kamēr KĶUINB nebūs obligāta visiem uzņēmumiem, valstu administrācijas saskarsies ar papildu saistību izpildes izmaksām sakarā ar divu paralēlu sistēmu uzturēšanu.

Lai sasniegtu nodokļu sistēmas taisnīguma mērķi proporcionālā veidā, vēlamais risinājums ieviest KĶUINB nosaka, ka KĶUINB būs obligāta tikai uzņēmumu apakšgrupām, pamatojoties uz to lielumu. Līdz ar to mikrouzņēmumi, kā arī MVU, tiek atbrīvoti no obligātās KĶUINB piemērošanas. Attiecinot obligāto noteikumu piemērošanu vien uz tām grupām, kuru konsolidētais apgrozījums ir virs EUR 750 milj., paredzēts aptvert lielāko daļu (aptuveni 64 %) apgrozījuma, ko rada grupas, vienlaikus ierobežojot risku iekļaut tikai iekšzemes grupas. Sliekšņa vērtība atbilst pieejai, ko izmanto citās ES iniciatīvās, lai cīnītos pret nodokļu apiešanu. Tajā pašā laikā uzņēmumiem, kuriem KĶUINB piemērošana nav obligāta, šis priekšlikums dod iespēju „izvēlēties” KĶUINB sistēmu. Tādējādi MVU un mikrouzņēmumiem tiek piešķirta maksimāla elastība, dodot iespēju saņemt KĶUINB sniegtās priekšrocības, neuzliekot KĶUINB kā obligātu prasību šai uzņēmumu grupai.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis direktīvas priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisija izskatīs direktīvas piemērošanu pēc pieciem gadiem no tās stāšanās spēkā un ziņos par tās darbību Padomei. Dalībvalstīm vajadzētu darīt Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Skatīt 18. apsvērumu.

- **Konkrēto priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Šis priekšlikums ir otrais pakāpeniskās pieejas posms ES mēroga uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas ieviešanā ar vienas grupas dalībnieku nodokļu rezultātu pārrobežu konsolidāciju.

- **Darbības joma** Atšķirībā no 2011. gada priekšlikuma, kurā tika noteikta izvēles sistēma visiem, šis priekšlikums paredzēs obligātas prasības uzņēmumu grupām, kuras pārsniedz noteiktu lielumu. Kritērijs, kas nosaka ar lielumu saistītu sliekšni, attieksies uz tās grupas kopējiem konsolidētajiem ieņēmumiem, kas iesniedz konsolidētos finanšu pārskatus un kam pieder uzņēmums. Turklāt kopējie noteikumi pēc izvēles būs pieejami plaša mēroga grupām, kas neatbilst šim lieluma sliekšnim.
- **Grupas definīcija** (Salīdzinājumā ar 2011. gada priekšlikumu nav veikti nekādi grozījumi) Atbilstība konsolidētu nodokļu grupai jānosaka saskaņā ar divdaļīgu testu, kura pamatā ir: i) kontrole (vairāk nekā 50 procenti no balsstiesībām) un ii) īpašumtiesības (vairāk nekā 75 procenti no pašu kapitāla) vai tiesības uz peļņu (vairāk nekā 75 procenti no tiesībām, kas ļauj saņemt peļņu). Taksācijas gada laikā jāpasniedz abi kontrolei un īpašumtiesībām vai tiesībām uz peļņu noteiktie sliekšņi; pretējā gadījumā tos nesasniegušam uzņēmumam būs nekavējoties jāizstājas no grupas. Tāpat tiek paredzēta obligātā prasība attiecībā uz dalību grupā vismaz deviņus mēnešus pēc kārtas.
- **Uzņēmumu reorganizācija, nodokļu režīms attiecībā uz zaudējumiem un nerealizētais kapitāla pieaugums** (salīdzinājumā ar 2011. gada priekšlikumu nav veikti nekādi grozījumi) Ierosinātā sistēma galvenokārt ir saistīta ar nodokļu režīmu attiecībā uz zaudējumiem un nerealizēto kapitāla pieaugumu, pievienojoties un izstājoties no grupas.

Ja uzņēmums pievienojas grupai, **pirmskonsolidācijas tirdzniecības zaudējumi** būs pārnesami uz nākamajiem periodiem, lai ar tiem samazinātu nodokļu maksātājam iedalīto daļu. Ja uzņēmums izstājas no grupas, uz to netiek attiecināti konsolidācijas periodā ciestie zaudējumi. Priekšlikums ierosina pilnveidot 2011. gada noteikumus — plašāka mēroga reorganizāciju gadījumos, kad no grupas, kas rada zaudējumus, ir jāizstājas vairāk nekā vienam uzņēmumam, tiek noteikts sliekšnis, kas paredz nosacījumu noteikšanu, pie kādiem uzņēmumi vairs neizstāsies no grupas bez zaudējumiem, jo tiks paredzēta zaudējumu attiecināšana konsolidētās grupas līmenī.

Tiek paredzēti noteikumi, kas risina jautājumus saistībā ar **nerealizēto kapitāla pieaugumu**, kas uzkrāts par pamatlīdzekļiem, ja aktīvus atsavina īsā laikposmā pēc iestāšanās vai izstāšanās no grupas. Dalībvalstij (iestājoties grupā) vai grupai (izstājoties no grupas) ir dotas tiesības ar nodokli aplikt pamatā esošo kapitāla pieaugumu, ja tas tika iegūts to nodokļa sistēmas teritorijā. Turklāt nodokļu režīms

attiecībā uz kapitāla pieaugumiem, kas ietverti pašradītos nemateriālos aktīvos, prasa ieviest pielāgotu pieeju, kas nozīmēs aktīvu izvērtēšanu, izmantojot atbilstošu rādītāju, tas ir – pētniecības un izstrādes, tirgvedības un reklāmas izmaksas noteiktā laika periodā.

- **Nodokļu ieturējums** (Salīdzinājumā ar 2011. gada priekšlikumu nav veikti nekādi grozījumi). Nodokļa ieturējums, ko iekasē no procentu un autoratlīdzības maksājumiem, ko veic nodokļu maksātāji, tiks sadalīti atbilstoši šī taksācijas gada formulai. Ieturētie nodokļi, ko iekasē par dividendēm, nav sadalāmi, kā tas ir procentu un autoratlīdzību gadījumā, jo dividendes tiek sadalītas pēc nodokļu nomaksas un tās nerada nekādus iepriekšējus atskaitījumus, kas gulstas uz visiem grupas uzņēmumiem.
- **Nodokļu atbrīvojumu apiešanas pasākumu novēršana** (Salīdzinājumā ar 2011. gada priekšlikumu nav veikti nekādi grozījumi). Nodokļu atbrīvojumi par labu daļu atsavināšanai nebūs atļauti, ja to jomu nelikumīgi paplašina līdz aktīvu pārdošanai, kas nav daļas. Tas notiek tad, ja aktīvi tiek pārvietoti grupā bez nodokļu sekām grupas dalībniekam, ko pēc tam pārdod ārpus grupas. Aktīvi, uzņēmuma pārdošanas aizsegā, varēs gūt labumu no nodokļa atbrīvojuma, ko paredz daļu atsavināšana. Līdzīgs režīms tiek paredzēts aktīvu pārvedumiem grupas iekšienē, ko pēc tam pārdod ārpus grupas kārtējā vai nākamā taksācijas gada laikā. Šajā gadījumā tiks veikti pielāgojumi, lai aktīvu uzskatītu par tādu aktīvu, kas ir nodots ārpus grupas no tās dalībvalsts, kurā tas sākotnēji atradās, t.i. pirms pārvedumiem grupas iekšienē.
- **Sadalījuma formula** (Salīdzinājumā ar 2011. gada priekšlikumu nav veikti nekādi grozījumi). as ietvers trīs vienlīdz svērtus faktoros (t.i., darbaspēks, aktīvi un pārdevumi pēc galamērķa). Šī kombinācija atspoguļo līdzsvarotu ar nodokli apliekamas peļņas sadali attiecīgajās dalībvalstīs. Darbaspēka faktorā būs algas un darbinieku skaits (katra pozīcija uzskatāma par pusi), lai ņemtu vērā atšķirības algu līmeņos visā Savienībā, un tādējādi nodrošinātu taisnīgāku sadali. Aktīvu faktoru veidos visi materiālie pamatlīdzekļi. Nemateriālie aktīvi un finanšu aktīvi tiks izslēgti no formulas to mobilā rakstura un sistēmas apiešanas risku dēļ. Šiem faktoriem un svērumiem vajadzētu nodrošināt to, ka peļņa tiek aplikta ar nodokli tur, kur tā tiek faktiski gūta. Izņēmuma gadījumos, ja sadalījums patiesi neatspoguļo darījumdarbības apjomu, tad kā izņēmumu no vispārējā principa ar drošības klauzulu paredz alternatīvu metodi.

Tā kā vispārējā sadalījuma formulas shēma nevar aptvert noteiktu nozaru specifiku, tiks paredzēti noteikumi par pielāgojuma formulām, kas labāk atbildīs nozaru vajadzībām, piemēram, formulas finanšu pakalpojumu un apdrošināšanas, naftas un gāzes, kā arī kuģošanas un gaisa transporta sektoriem

- **Administratīvie procesi** Atšķiras no 2011. gada priekšlikuma, kopējie administratīvie noteikumi attiecas tikai uz konsolidēto grupu. Principā vienam nodokļu maksātājam, kurš izvēlēsies piemērot noteikumus saskaņā ar KUINB “pirmo posmu”, būs jāietilpst savas valsts administratīvo noteikumu piemērošanas jomā.

Grupas sadarbosies ar vienu ES nodokļu administrāciju („galveno nodokļu iestādi”); to dēvē arī par „vienas pieturas aģentūru”. Tā atradīsies tajā dalībvalstī, kurā grupas mātesuzņēmums būs rezidents nodokļu vajadzībām („galvenais nodokļu maksātājs”). Galvenajai nodokļu iestādei būs jāsāk un jākoordinē revīzijas. Revīzijas uzsākšanu var pieprasīt jebkuras dalībvalsts valsts iestādes, kurās grupas dalībnieka peļņa ir apliekama ar nodokli.

Dalībvalsts, kuras rezidents ir grupas dalībnieks vai kur tas veic uzņēmējdarbību, kompetentā iestāde var apstrīdēt galvenās nodokļu iestādes lēmumu saistībā ar paziņojumu, ka minētajā dalībvalstī ir grupa, vai novērtējuma grozīšanu. Šajā nolūkā galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesā tiks celta prasība. Strīdi starp nodokļu maksātājiem un nodokļu iestādēm risināmi administratīvā institūcijā, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē atbilstīgi galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesībām.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA**par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁵,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁶,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- 1) Uzņēmumi, kas vēlas veikt pārrobežu darījumdarbību Savienībā, saskaras ar nopietniem šķēršļiem un tirgus izkropļojumiem, ko rada 28 atšķirīgu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu pastāvēšana un mijiedarbība. Turklāt nodokļu plānošanas struktūras laika gaitā ir kļuvušas arvien sarežģītākas, jo tās izveido vairākās jurisdikcijās, un tās efektīvi izmanto nodokļu sistēmas specifiskās detaļas vai neatbilstības starp divām vai vairākām nodokļu sistēmām, lai mazinātu uzņēmumu nodokļu saistības. Lai gan šīs situācijas parāda trūkumus, kuri ir pilnīgi atšķirīgi pēc būtības, abi trūkumu veidi rada šķēršļus, kas kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Tāpēc, lai novērstu šīs problēmas, rīcība būtu jāvērs uz abiem tirgus nepilnību veidiem.
- 2) Lai veicinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, uzņēmumu nodokļu vidi Eiropas Savienībā būtu jāveido saskaņā ar principu, kas paredz, ka uzņēmumi taisnīgi maksā savu daļu no nodokļa jurisdikcijā(-s), kurā(-s) tie gūst peļņu. Tādēļ ir jāparedz mehānismi, kas attur uzņēmumus izmantot priekšrocības, ko sniedz neatbilstības starp valstu nodokļu sistēmām, lai samazinātu savas nodokļu saistības. Vienlīdz svarīgi ir arī sekmēt izaugsmi un ekonomisko attīstību iekšējā tirgū, veicinot pārrobežu tirdzniecību un korporatīvos ieguldījumus. Šajā nolūkā Savienībā ir jānovērš dubultas nodokļu uzlikšanas un dubultas nodokļu neuzlikšanas risks, likvidējot valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmu mijiedarbībā radušās atšķirības. Tajā pašā laikā uzņēmumiem, lai tie varētu attīstīt savu komercdarbību un paplašinātu to ārpus Savienības robežām, ir nepieciešams vienkārši un praktiski pielietojams nodoklis un tiesiskais regulējums. Šajā kontekstā būtu jārisina arī citi diskriminācijas gadījumi.
- 3) Kā norādīts 2011. gada 16. marta priekšlikumā Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)⁷, uzņēmumu ienākuma

⁵ OV C [...], [...], [...]. lpp.

⁶ OV C [...], [...], [...]. lpp.

nodokļa sistēma, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām apskata Savienību kā vienotu tirgu, atvieglotu pārrobežu darbību uzņēmumiem, kuri ir Savienības rezidenti, un veicinātu mērķi padarīt Savienību par konkurētspējīgāku vietu starptautiskajiem ieguldījumiem. 2011. gada priekšlikums par KUIINB ir vērsts uz mērķi veicināt Savienībā esošo uzņēmumu pārrobežu komercdarbības paplašināšanos. Papildus šim mērķim būtu jāņem vērā, ka KUIINB var būt ļoti efektīva iekšējā tirgus darbības uzlabošanai, apkarojot nodokļu apiešanas shēmas. Ņemot vērā iepriekš minēto, KUIINB iniciatīva būtu jāiesniedz no jauna, lai vienādā līmenī varētu risināt jautājumus attiecībā uz darījumdarbības veicināšanas aspektu un iniciatīvas funkciju cīņā pret nodokļu apiešanu. Šāda pieeja vislabāk kalpotu mērķim izskaust iekšējā tirgus darbības traucējumus.

- 4) Ņemot vērā nepieciešamību ātri rīkoties, lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, padarot to, no vienas puses, tirdzniecībai un ieguldījumiem labvēlīgāku un, no otras puses, noturīgāku pret nodokļu apiešanas shēmām, vērienīgo KUIINB iniciatīvu ir nepieciešams sadalīt divos atsevišķos priekšlikumos. Pirmajā posmā būtu jāvienojas par noteikumiem par kopēju uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KUIINB), un pēc tam otrajā posmā būtu jārisina jautājums par konsolidāciju.
- 5) Pārrobežu kontekstā mēdz parādīties vairākas agresīvas nodokļu plānošanas struktūras, kas nozīmē, ka iesaistītajām uzņēmumu grupām ir minimāli resursi. Pamatojoties uz šo, KUIINB noteikumi proporcionalitātes labad būtu obligāti jāpiemēro tikai tām uzņēmumu grupām, kas ir būtiskas pēc sava lieluma. Šajā nolūkā būtu jānosaka ar lielumu saistītais sliekšnis, pamatojoties uz grupas, kura iesniedz konsolidētos finanšu pārskatus, kopējo konsolidēto ieņēmumu. Turklāt, lai labāk sasniegtu mērķi veicināt tirdzniecību un ieguldījumus iekšējā tirgū, grupām, kas neatbilst noteiktajam lieluma sliekšnim, būtu jābūt iespējai izvēlēties KUIINB noteikumu piemērošanu.
- 6) Atbilstība konsolidācijai (dalībai grupā) būtu jānosaka saskaņā ar divdaļīgu testu, kura pamatā ir: i) kontrole (vairāk nekā 50 procenti no balsstiesībām) un ii) īpašumtiesības (vairāk nekā 75 procenti no pašu kapitāla) vai tiesības uz peļņu (vairāk nekā 75 procenti no tiesībām, kas ļauj saņemt peļņu). Šāds tests nodrošinātu augsta līmeņa ekonomisko integrāciju grupas dalībnieku starpā. Lai nodrošinātu sistēmas integritāti, taksācijas gada laikā būtu jāpasniedz divi sliekšņi – attiecībā uz kontroli un attiecībā uz īpašumtiesībām vai tiesībām uz peļņu, pretējā gadījumā tos nesasnēgušām uzņēmumam būtu nekavējoties jāizstājas no grupas. Lai novērstu manipulācijas ar nodokļu rezultātiem ar uzņēmumu starpniecību, kuri pievienojas un izstājas no grupas īsā laikā, būtu jāparedz arī obligātā prasība attiecībā uz dalību grupā vismaz deviņus mēnešus pēc kārtas.
- 7) Noteikumiem par uzņēmumu restrukturizāciju būtu jāparedz, ka šādu reorganizāciju ietekme uz dalībvalstīs esošajām nodokļu uzlikšanas tiesībām tiktu samazināta līdz minimumam. Katru reizi, ka uzņēmums pievienojas grupai, dalībvalstīm, kurās citi grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai kurā tie atrodas, nevajadzētu tādēļ segt papildu izmaksas par zaudējumiem, kas uzņēmumam radušies saistībā ar citas uzņēmumu ienākuma nodokļa sistēmas noteikumiem, ko šim uzņēmumam piemēroja pirms šīs direktīvas noteikumiem. Tādējādi uzņēmuma, kurš pievienojas grupai, pirmskonsolidācijas tirdzniecības zaudējumus vajadzētu pārnest uz

⁷

Priekšlikums Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, COM (2011) final/2, 3.10. 2011.

nākamajiem periodiem, lai ar tiem samazinātu pret uzņēmumam iedalīto daļu. Tādējādi zaudējumus, kas radušies grupas dalībniekam konsolidācijas perioda laikā, nevajadzētu ekskluzīvi attiecināt uz šo grupas dalībnieku, bet jādalās ar tiem grupas līmenī. Attiecībā uz reorganizācijām plašākā mērogā, ja no grupas, kas rada zaudējumus, izstājas vairāk nekā viens uzņēmums, būtu svarīgi noteikt sliekšni, kas paredz nosacījumu noteikšanu, pie kādiem uzņēmumiem vairs nevajadzētu izstāties no grupas, kas rada zaudējumus, neparedzot zaudējumu sadali. Līdzīgs pielāgojums būtu jāveic attiecībā uz kapitāla pieaugumiem, ko rada konkrētu aktīvu atsavināšana īsā laika posmā pēc šo aktīvu pievienošanas grupai vai izstāšanās no tās, pievienojoties vai izstājoties no uzņēmuma. Šādos gadījumos dalībvalstij(-īm), kurā(-s) uzkrāti šādi pieaugumi, būtu jāpiešķir tiesības uzlikt tiem nodokli, neskatoties uz to, ka tie var vairs nebūt viņu nodokļu jurisdikcijā. Nodokļu režīms attiecībā uz kapitāla pieaugumiem, kas ietverti pašradītos nemateriālos aktīvos, prasa ieviest pielāgotu pieeju, jo šie aktīvi bieži vien netiek reģistrēti uzņēmuma finanšu pārskatos un šķiet, ka nav iespējams precīzi aprēķināt to vērtību. Tāpēc uzkrāto kapitāla pieaugumu vajadzētu izvērtēt, pamatojoties uz piemērotu rādītāju, proti, pētniecības un izstrādes, kā arī tirgvedības un reklāmas izmaksām par noteiktu laika periodu.

- 8) Ieņēmumi no nodokļiem, kas ieturēti par procentu un autoratlīdzības maksājumiem, būtu jāsadala saskaņā ar konsolidētās nodokļa bāzes sadalījuma formulu tajā taksācijas gadā, kurā ir maksājams ieturējuma nodoklis, lai kompensētu procentu un autoratlīdzības maksājumu iepriekšēju atskaitījumu un ieguvums tiktu sadalīts visai grupai. Taču ieņēmumus no nodokļiem, kas ieturēti par dividendēm, nevajadzētu sadalīt. Pretēji procentu un autoratlīdzības maksājumiem, dividendes tiek sadalītas no peļņas, kurai jau ir uzlikts uzņēmumu ienākuma nodoklis, un tāpēc dividendžu sadale grupas dalībniekiem nav saistīta ar jebkāda labuma gūšanu darbījumdarbības izdevumu atskaitīšanas veidā.
- 9) Lai novērstu daļu atsavināšanai piemērojamā nodokļu atbrīvojuma ļaunprātīgu izmantošanu, šādu beznodokļa režīmu vajadzētu liegt izmantot, ja tā darbības jomu nelikumīgi attiecina uz tādu aktīvu pārdošanu, kas nav daļas. Šāda situācija rastos tad, ja aktīvus pārvietotu grupas iekšējos darījumos bez nodokļu sekām grupas dalībniekam, un ja būtu paredzēts pārdot daļas tās pašas grupas dalībniekam un aktīvus ietvertu šajā pārdošanā. Šādā gadījumā ar aktīviem kapitāldaļu pārdošanas aizsegā faktiski gūtu labumu no nodokļa atbrīvojuma, kas paredzēts kapitāldaļu atsavināšanai. Līdz ar to vajadzētu arī risināt jautājumus saistībā ar tādu aktīvu pārdevumiem grupas iekšienē, kas pēc tam tiek pārdoti ārpus grupas, laikposmā, kas nepārsniedz divus gadus. Proti, jāveic korekcija, lai aktīvu uzskatītu par tādu aktīvu, kas izstājies no grupas tajā dalībvalstī, kurā tas sākotnēji atradās, t.i., pirms pārdevumiem grupas iekšienē, un šādā veidā novērstu mākslīgus aktīvu (kas nav kapitāldaļas) pārdevumus grupas iekšienē uz dalībvalstīm ar izdevīgu nodokļu režīmu attiecībā uz kapitāla pieaugumu no aktīvu atsavināšanas
- 10) Konsolidētās nodokļa bāzes sadalījuma formulai vajadzētu ietvert trīs vienlīdz svērtus faktorus, proti, darbaspēks, aktīvi un pārdevumi galamērķu dalījumā. Šiem vienlīdz svērtajiem faktoriem vajadzētu atspoguļot līdzsvarotu pieeju ar nodokli apliekamas peļņas sadalījumā starp attiecīgajām dalībvalstīm, un vajadzētu nodrošināt, ka peļņa tiek aplikta ar nodokli vietā, kur tā faktiski radusies. Tāpēc darbaspēku un aktīvus vajadzētu attiecināt uz to dalībvalsti, kurā veic darbu vai atrodas aktīvi, un līdz ar to tas piešķirtu attiecīgu svērumu izcelsmes dalībvalsts interesēm, kamēr pārdošana tiktu attiecināta uz preču vai pakalpojumu galamērķa dalībvalsti. Lai ņemtu vērā atšķirības algu līmeņos visā Savienībā, un tādējādi nodrošinātu taisnīgāku konsolidētās nodokļa

bāzes sadali, darbaspēka faktorā vajadzētu būt algām un darbinieku skaitam (katra pozīcija uzskatāma par pusi). Savukārt aktīvu faktorā vajadzētu iekļaut visus materiālos pamatlīdzekļus, un nevajadzētu iekļaut nemateriālos un finanšu aktīvus to mobilā rakstura dēļ un izrietošā riska dēļ, ka varētu apiet šīs direktīvas noteikumus. Ja ārkārtēju apstākļu dēļ dalījuma rezultāts patiesi neatspoguļo darījumdarbības apjomu, tad drošības klauzulai vajadzētu paredzēt alternatīvu ienākuma sadales metodi.

- 11) Sakarā ar atsevišķu nozaru specifiku, piemēram, finanšu un apdrošināšanas sektors, naftas un gāzes sektors, kā arī kuģniecības un gaisa transporta sektors, nepieciešams ieviest pielāgošanas formulu konsolidētās nodokļa bāzes sadalīšanai.
- 12) Lai optimizētu priekšrocības, ko sniedz vienots ES uzņēmumu ienākuma nodokļa noteikumu kopums konsolidētās nodokļa bāzes noteikšanai grupām, tām vajadzētu paredzēt iespēju sazināties ar vienu nodokļu administrāciju („galveno nodokļu iestādi”). Šai galvenajai nodokļu iestādei vajadzētu atrasties tajā dalībvalstī, kurā grupas mātesuzņēmums ir rezidents nodokļu vajadzībām („galvenais nodokļu maksātājs”). Šajā sakarā ir svarīgi noteikt vienotus procesuālus noteikumus administrēšanai sistēmas vajadzībām.
- 13) Būtnībā galvenajai nodokļu iestādei vajadzētu uzsākt un koordinēt revīzijas, bet, ņemot vērā to, ka pirmais posms, kurā aprēķina nodokļa bāzi, tiek veikts uz vietas dalībvalstī, jebkuras dalībvalsts, kurā grupas dalībnieka peļņa ir apliekama ar nodokli, valsts iestādei vajadzētu būt iespējai pieprasīt revīzijas uzsākšanu. Attiecīgi, lai aizsargātu valsts nodokļu bāzi, vajadzētu paredzēt, ka tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, ir iespēja apstrīdēt galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās minētās nodokļu iestādes nolēmumu saistībā ar paziņojumu par grupas izveidi vai lēmumu par grozītu nodokļu aprēķinu. Strīdus starp nodokļu maksātājiem un nodokļu iestādēm vajadzētu risināt pirmās instances administratīvai iestādei, lai samazinātu tiesā iesniegtu lietu skaitu. Šādai iestādei vajadzētu būt strukturētai un kompetentai izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē saskaņā ar galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesību aktiem.
- 14) Šīs direktīvas pamatā ir Padomes Direktīva Nr. 2016/xx/ES par vienotu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (ar ko nosaka kopīgus noteikumus par uzņēmumu ienākuma nodokli nodokļa bāzes aprēķināšanai), tajā paredzēta nodokļu rezultātu konsolidācija grupas līmenī. Līdz ar to ir nepieciešams risināt jautājumus saistībā ar mijiedarbību starp abiem juridiskajiem instrumentiem un konkrētu nodokļu bāzes elementu pāreju uz jauno grupas sistēmu. Jo īpaši šādos elementos vajadzētu iekļaut procentu ierobežošanas noteikumu, pārejas klauzula un noteikumus par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem, kā arī hibrīdneatbilstības.
- 15) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju⁸. Jebkurai personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, jāatbilst arī piemērojamajiem

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

valsts noteikumiem par datu aizsardzību, ar kuriem īsteno Direktīvu Nr. 95/46/EK⁹, kuru aizstās Regula Nr. (ES) 2016/679¹⁰ un Regula Nr. (EK) 45/2001¹¹.

- 16) Lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus šīs direktīvas elementus, saskaņā ar LESD 290. pantu vajadzētu deleģēt Komisijai pilnvaras pieņemt tiesību aktus attiecībā uz i) izmaiņām dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz uzņēmumu formām un nodokļiem un grozīt I un II pielikumu atbilstīgi; ii) paredzot papildu definīcijas; un iii) noteikumu par procentu atskaitīšanas ierobežojumiem papildināšana, ieviešot sadrumstalotības novēršanas noteikumus, lai labāk novērstu nodokļu apiešanas riskus, kas var rasties grupā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, vajadzētu nodrošināt vienlaicīgu, savlaicīgu un atbilstīgu attiecīgo dokumentu nosūtīšanu Eiropas Parlamentam un Padomei.
- 17) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, Komisijai vajadzētu piešķirt īstenošanas pilnvaras, i) lai tā katru gadu varētu pieņemt sarakstu, kurā minētas trešo valstu uzņēmumu formas, kas ir līdzīgas I pielikumā minētajām uzņēmumu formām; ii) noteikt detalizētus noteikumus par darbaspēka, aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšanu, darbinieku un algu, aktīvu un pārdevumu attiecināšanu uz attiecīgo faktoru un aktīvu novērtēšanu; iii) pieņemt tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par grupas izveidi; un iv) paredzēt noteikumus par konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanu elektroniski, par konsolidētās nodokļu deklarācijas formu, par atsevišķa nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijas formu, un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. Šīs pilnvaras vajadzētu īstenot saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹².
- 18) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, cīnoties pret nodokļu apiešanu starptautiskā mērogā, un vienkāršot uzņēmumiem iespējas paplašināt savu darbību ārpus Savienības robežām, nevar pietiekami labi sasniegt, atsevišķām dalībvalstīm darbojoties vienpusēji un atšķirīgi, jo šo mērķu sasniegšanai ir nepieciešama koordinēta rīcība, bet gan, ņemot vērā to, ka direktīva attiecas uz iekšējā tirgus neefektivitāti, kura rodas atšķirīgu valstu nodokļu noteikumu mijiedarbības rezultātā, kas ietekmē iekšējo tirgu un ierobežo pārrobežu darbību, šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus atbilstoši subsidiaritātes principam, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs minēto mērķu sasniegšanai, jo īpaši ņemot vērā, ka tās obligātā darbības joma attiecas tikai uz grupām, kas pārsniedz noteiktu lielumu.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (EK) Nr. 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un par šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1.-22. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.02.2011., 13. lpp.).

- 19) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹³ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu,
- 20) Komisijai vajadzētu prasīt izskatīt direktīvas piemērošanu pēc pieciem gadiem no tās stāšanās spēkā un ziņot par tās darbību Padomei. Dalībvalstu pienākums būtu darīt Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo direktīvu izveido nodokļa bāzes konsolidācijas sistēmu, kā minēts Padomes Direktīvā Nr. 2016/xx/ES¹⁴, tādiem uzņēmumiem, kas ir grupas dalībnieki, un paredz noteikumus par to, kā kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi attiecināt uz dalībvalstīm un kā to administrēt valsts nodokļu iestādēs.
2. Uzņēmumam, kurš piemēro šīs direktīvas noteikumus, nepiemēro valstu uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktus par visiem šajā direktīvā reglamentētajiem jautājumiem, ja nav norādīts citādi.

2. pants

Darbības joma

1. Šīs direktīvas noteikumus piemēro uzņēmumam, kas ir izveidots saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un uz tā pastāvīgajām pārstāvniecībām citās dalībvalstīs, ja uzņēmums atbilst visiem šiem nosacījumiem:
 - (a) tā forma ir viena no I pielikumā minētajām formām;
 - (b) tas ir apliekams ar kādu no uzņēmumu ienākuma nodokļiem, kas minēti II pielikumā, vai ar līdzīgu nodokli, kas ieviests vēlāk;
 - (c) ietilpst tādā konsolidētā grupā finanšu grāmatvedības vajadzībām, kuras kopējie ieņēmumi pārsniedz EUR 750 000 000 finanšu gadā pirms attiecīgā finanšu gada;
 - (d) atbilst mātesuzņēmuma vai atbilstoša meitasuzņēmuma kritērijiem, kā minēts šīs direktīvas 5. pantā, un/vai tam ir viena vai vairākas pastāvīgas pārstāvniecības, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 5. pantā.

¹³ Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgā politiskā deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem (OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.).

¹⁴ [pilns direktīvas nosaukums (OV L [...], [...], [...] lpp.)].

2. Tāpat šo direktīvu piemēro uzņēmuma, kas ir izveidots saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, ja uzņēmums atbilst 1. punkta b) līdz d) apakšpunktos minētajiem nosacījumiem.

Attiecībā uz to, vai uzņēmums atbilst 1. punkta a) apakšpunkta nosacījumam, pietiek ar to, ka uzņēmuma forma trešā valstī ir līdzīga vienai no I pielikumā minētajām uzņēmumu formām. 1. punkta a) apakšpunkta vajadzībām Komisija katru gadu pieņem sarakstu, kurā minētas trešo valstu uzņēmumu formas, kas ir līdzīgas I pielikumā minētajām uzņēmumu formām. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Fakts, ka trešās valsts uzņēmumu forma nav iekļauta šajā sarakstā, neliedz piemērot tai minēto direktīvu.
3. Uzņēmums, kas atbilst 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nosacījumiem, bet neatbilst c) apakšpunkta nosacījumiem, var izvēlēties sev un savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citās dalībvalstīs, piemērot šīs direktīvas noteikumus uz pieciem taksācijas gadiem. Šo termiņu automātiski pagarina par secīgiem pieciem taksācijas gadiem, ja vien saskaņā ar 47. panta otru apakšpunktu netiek iesniegts paziņojums par pastāvēšanas izbeigšanu. Katru reizi, kad notiek pagarināšana, piemērojami 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā minētie nosacījumi.
4. Šīs direktīvas noteikumus nepiemēro kuģošanas sabiedrībai, kurai piemērojams īpašs nodokļu režīms. Kuģošanas sabiedrību ar īpašu nodokļu režīmu ņem vērā uzņēmumu noteikšanas vajadzībām, kas ir vienas un tās pašas grupas dalībnieki, kā minēts 5. un 6. pantā.
5. Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 75. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu I un II pielikumu, lai ņemtu vērā dalībvalstu tiesību aktos veiktās izmaiņas attiecībā uz uzņēmumu formām un nodokļiem.

3. pants *Definīcijas*

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “nodokļu maksātājs”, kas definēts Direktīvas 2016/xx/ES 4. panta 1. punktā;
- (2) “atsevišķs nodokļu maksātājs” ir uzņēmums, kuram nav piemērojami šīs direktīvas noteikumi, bet kurš ir izvēlēties iespēju piemērot Direktīvu Nr. 2016/xx/ES;
- (3) “uzņēmums, kas nav nodokļu maksātājs”, kas definēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 2. punktā;
- (4) “nodokļu maksātājs rezidents”, kas definēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 3. punktā;
- (5) “nodokļu maksātājs nerezidents”, kas definēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 4. punktā;
- (6) “ieņēmumi”, kas definēti Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 5. punktā;
- (7) “izdevumi”, kas definēti Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 6. punktā;
- (8) “taksācijas gads”, kas definēts Direktīvas 2016/xx/ES 4. panta 7. punktā;
- (9) “peļņa”, kas definēta Direktīvas 2016/xx/ES 4. panta 8. punktā;
- (10) “zaudējumi”, kas definēti Direktīvas 2016/xx/ES 4. panta 9. punktā;

- (11) “galvenais nodokļu maksātājs” ir:
- (a) nodokļu maksātājs rezidents, kas veido grupu ar saviem atbilstošajiem meitasuzņēmumiem, ar vienu vai vairākām savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas citā dalībvalstī vai citās dalībvalstīs, vai ar atbilstoša meitasuzņēmuma, kas ir rezidents trešā valstī, vienu vai vairākām pastāvīgajām pārstāvniecībām;
 - (b) nodokļu maksātājs rezidents, ko iecēlusi grupa, kuru veido tikai divi vai vairāki nodokļu maksātāji rezidenti, kas ir viena mātesuzņēmuma, kurš ir rezidents trešā valstī, tiešie atbilstošie meitasuzņēmumi;
 - (c) nodokļu maksātājs rezidents, kas ir mātesuzņēmuma, kurš ir rezidents trešā valstī, atbilstošais meitasuzņēmums, ja šis nodokļu maksātājs rezidents veido grupu tikai ar vienu vai vairākām sava mātesuzņēmuma pastāvīgajām pārstāvniecībām;
 - (d) pastāvīga pārstāvniecība, ko iecēlis nodokļu maksātājs nerezidents, kas veido grupu tikai ar savām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kuras atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs;
- (12) “konsolidēta grupa finanšu grāmatvedības nolūkā”, kas definēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 10. punktā;
- (13) “pētniecība un izstrāde”, kas definēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 11. punktā;
- (14) “aizņēmumu izmaksas”, kas definētas Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 12. punktā;
- (15) “pārmērīgas aizņēmumu izmaksas”, kas definētas Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 13. punktā;
- (16) “vērtība nodokļu vajadzībām”, kas definēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 17. punktā;
- (17) “tirgus vērtība”, kas definēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 18. punktā;
- (18) “pamatlīdzekļi”, kas definēti Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 19. punktā;
- (19) “finanšu aktīvi”, kas definēti Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 20. punktā;
- (20) “ekonomiskais īpašnieks”, kas definēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 28. punktā;
- (21) “finanšu sabiedrība”, kas definēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 29. punktā;
- (22) “grupas dalībnieks” ir jebkurš nodokļu maksātājs, kas pieder tai pašai grupai, kas minēta 5. un 6. pantā. Ja nodokļu maksātājs saglabā ar nodokli apliekamu klātbūtni vienā vai vairākās dalībvalstīs, izņemot to, kurā viņš ir rezidents nodokļu vajadzībām, katra ar nodokli apliekamā klātbūtne tiek uzskatīta par grupas dalībnieku;
- (23) “konsolidēta nodokļa bāze” ir visu grupas dalībnieku nodokļa bāzu sasummēšanas rezultāts, kas aprēķināts saskaņā ar Direktīvu Nr. 2016/xx/ES.
- (24) “grupas iekšējais darījums” ir jebkurš darījums starp pusēm, kas ir tās pašas grupas dalībnieki darījuma veikšanas laikā un saistīto ieņēmumu un izdevumu atzīšanas laikā;
- (25) “iedalītā daļa” ir grupas konsolidētās nodokļa bāzes daļa, kas attiecināta uz grupas dalībnieku saskaņā ar VIII nodaļu;

- (26) “kompetenta iestāde” ir iestāde, ko katra dalībvalsts iecēlusi, lai administrētu visus ar šīs direktīvas īstenošanu saistītos jautājumus;
- (27) “galvenā nodokļu iestāde” ir tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā galvenais nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām vai, ja tas attiecas uz nerezidenta nodokļu maksātāja pastāvīgo pārstāvniecību, – tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība;
- (28) “valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību akti”, kas definēti Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 32. punktā;

Lai noteiktu definīcijas citiem jēdzieniem, Komisija saskaņā ar 75. pantu var pieņemt deleģētos aktus.

II NODAĻA

REZIDENCE UN TERITORIALITĀTES NOTEIKUMI

4. pants

Nodokļu rezidence

1. Uzņēmums, kura juridiskā adrese, inkorporācijas vieta vai faktiskās vadības vieta ir dalībvalstī un kurš saskaņā ar nolīguma noteikumiem, ko šī dalībvalsts noslēgusi ar trešo valsti, netiek uzskatīts par šīs trešās valsts nodokļu rezidentu, ir uzskatāms šajā dalībvalstī par rezidentu nodokļu vajadzībām.
2. Uzņēmums, kas ir rezidents nodokļu vajadzībām vairāk nekā vienā dalībvalstī, ir uzskatāms par tās dalībvalsts rezidentu, kurā atrodas tā faktiskās vadības vieta.
3. Ja kāda grupas dalībnieka, kas iesaistīts kuģošanā vai iekšzemes ūdensceļu transportā, faktiskās vadības vieta ir uz kuģa vai laivas, tiek uzskatīts, ka šis grupas dalībnieks ir tās dalībvalsts rezidents nodokļu vajadzībām, kurā ir šī kuģa vai laivas mītnes osta, vai, ja šādas mītnes ostas nav, – tās dalībvalsts rezidents, kurā ir kuģa vai laivas operatora rezidences vieta nodokļu vajadzībām.
4. Nodokļu maksātājs rezidents ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli par visiem ienākumiem, kas gūti no jebkādiem avotiem tās dalībvalsts teritorijā, kurā tas ir rezidents nodokļu vajadzībām, vai ārpus tās.
5. Nodokļu maksātājs nerezidents ir apliekams ar uzņēmumu ienākuma nodokli par visiem ienākumiem, kas gūti no darbības, ko veic, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību dalībvalstī.

III NODAĻA

KONSOLIDĀCIJA

5. pants

Mātesuzņēmums un atbilstošie meitasuzņēmumi

1. Atbilstošais meitasuzņēmums ir ikviens tiešais un zemāka līmeņa meitasuzņēmums, kurā mātesuzņēmumam ir šādas tiesības:
 - (a) īstenot vairāk nekā 50 % no balsstiesībām; un
 - (b) īpašumtiesības uz vairāk nekā 75 % no meitasuzņēmuma kapitāla vai tam pieder vairāk nekā 75 % no tiesībām uz peļņu.
2. Šā panta 1. punktā minēto sliekšņu aprēķināšanas vajadzībām saistībā ar zemāka līmeņa meitasuzņēmumiem piemēro šādus noteikumus:
 - (a) tiklīdz ir sasniegts balsstiesību sliekšnis attiecībā uz meitasuzņēmumu, tiek uzskatīts, ka mātesuzņēmumam ir 100 % šādu tiesību;
 - (b) tiesības uz peļņu un kapitāla īpašumtiesības aprēķina, reizinot procentus, kas pieder tieši un netieši meitasuzņēmumos katrā līmenī. Šajā aprēķinā ņem vērā arī īpašumtiesības, kas veido 75 % vai mazāk un ko tieši vai netieši tur mātesuzņēmums, tostarp tiesības uzņēmumos, kas ir trešo valstu rezidenti.

6. pants

Grupas

1. Nodokļu maksātājs rezidents veido grupu ar:
 - (a) visām tā pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dalībvalstī;
 - (b) visām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kuras atrodas dalībvalstī un pieder pie tā atbilstošajiem meitasuzņēmumiem, kas ir rezidenti nodokļu vajadzībām trešā valstī;
 - (c) visiem atbilstošajiem meitasuzņēmumiem, kas ir rezidenti nodokļu vajadzībām dalībvalstī, tostarp šo meitasuzņēmumu pastāvīgajām pārstāvniecībām, ja šādas pastāvīgās pārstāvniecības atrodas dalībvalstī;
 - (d) citiem nodokļu maksātājiem rezidentiem, tostarp to pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dalībvalstī, ja visi šie nodokļu maksātāji rezidenti ir atbilstošie meitasuzņēmumi tādām uzņēmumam, kas nav nodokļu maksātājs, kas ir rezidents nodokļu vajadzībām trešā valstī, kam ir līdzīga uzņēmuma forma vienai no I pielikumā minētajām uzņēmuma formām un kas atbilst 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta nosacījumam.
2. Nodokļu maksātājs nerezidents veido grupu attiecībā uz visām tā pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, un ar visiem atbilstošajiem meitasuzņēmumiem, kas kādā dalībvalstī ir rezidenti nodokļu vajadzībām, tostarp šo meitasuzņēmumu pastāvīgajām pārstāvniecībām, ja šādas pastāvīgās pārstāvniecības arī atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs.

3. Maksātnespējīgs vai likvidējams uzņēmums nedrīkst kļūt par grupas dalībnieku. Nodokļu maksātājam, kura maksātnespēja ir pasludināta vai kurš tiek likvidēts, nekavējoties jāizstājas no grupas.

7. pants

Konsolidācijas ietekme

1. Visu grupas dalībnieku nodokļa bāzes ir jāaskaita kopā vienā konsolidētā nodokļa bāzē.
2. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir negatīva, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ar tiem samazina nākamo pozitīvo konsolidēto nodokļa bāzi. Ja konsolidētā nodokļa bāze ir pozitīva, to sadala atbilstoši VIII nodaļai.

8. pants

Laika grafiks

1. Nodokļu maksātājam, kurš ir grupas dalībnieks, jāasniedz 5. pantā minētie sliekšņi bez pārtraukuma visu taksācijas gadu.
2. Nodokļu maksātājs kļūst par grupas dalībnieku dienā, kad ir sasniegti 5. pantā minētie sliekšņi. Sliekšņiem jābūt ievērotiem vismaz deviņus mēnešus pēc kārtas; ja šis nosacījums nav izpildīts, uzskata, ka nodokļu maksātājs nekad nav bijis grupas dalībnieks.
3. Nodokļa maksātājs pārstāj būt par grupas dalībnieku nākamajā dienā pēc tam, kad viņš vairs neatbilst 5. pantā minētajiem sliekšņiem.

9. pants

Grupās iekšējo darījumu izslēgšana

1. Izņemot 42. panta 2. apakšpunktā un 43. pantā minētos gadījumos, peļņu un zaudējumus, kas rodas no grupas iekšējiem darījumiem, neņem vērā, aprēķinot konsolidēto nodokļa bāzi.
2. Grupas izmanto konsekventu un pienācīgi dokumentētu metodi grupas iekšējo darījumu iegrāmatošanai. Grupas var mainīt šo metodi tikai pamatotu komerciālu iemeslu dēļ un tikai taksācijas gada sākumā.
3. Grupas iekšējo darījumu iegrāmatošanas metode ļauj identificēt visus pārvedumu un pārdevumu, kas notikuši grupas iekšienē, zemāko vērtību (neamortizējamiem aktīviem) vai vērtību nodokļu vajadzībām (amortizējamiem aktīviem).
4. Grupas iekšējie pārvedumi nemaina pašradītu nemateriālo aktīvu statusu.

10. pants

Nodokļa ieturējums un citi nodokļi ienākumu izcelsmes vietā

Par grupas iekšējiem darījumiem nodokli neietur, un tiem neuzliek citus nodokļus ienākumu izcelsmes vietā.

IV NODAĻA

PIEVIEŅOŠANĀS GRUPAI UN IZSTĀŠANĀS NO TĀS

11. pants

Pamatlīdzekļi, pievienojoties grupai

1. Ja nodokļu maksātājs ir neamortizējams vai atsevišķi amortizējams pamatlīdzekļu ekonomiskais īpašnieks dienā, kad tas pievienojas grupai, un ja grupas dalībnieks atsavina kādu no šiem aktīviem piecu gadu laikā pēc šīs dienas, tad veic korekciju tā grupas dalībnieka iedalītajā daļā, kuram bija ekonomiskās īpašumtiesības uz šiem aktīviem pievienošanās dienā, pievienojot ieņēmumus no atsavināšanas iedalītajai daļai un atskaitot no šīs daļas izdevumus par neamortizējamiem aktīviem un amortizējamo aktīvu vērtību nodokļu vajadzībām. Korekciju veic taksācijas gadā, kurā aktīvi tika atsavināti.
2. 1. punktā minēto korekciju veic arī attiecībā uz finanšu aktīviem, izņemot pašu kapitāldaļas un līdzdalību, kas ir no nodokļiem atbrīvojams ienākums.
3. 1. punktā minēto korekciju neveic, ja nodokļu maksātājs, kas pievienojies grupai, nāk no citas grupas, kurai bija piemērojami direktīvas noteikumi.
4. Uzskata, ka nodokļu maksātājam, kurš darījumsdarbības reorganizācijas rezultātā vairs nepastāv vai kuram vairs nav pastāvīgas pārstāvniecības dalībvalstī, kuras rezidents nodokļu vajadzībām tas bija dienā, kad tas pievienojās grupai, šā panta noteikumu piemērošanas vajadzībām ir pastāvīga pārstāvniecība šajā dalībvalstī.

12. pants

Ilgtermiņa līgumi, pievienojoties grupai

1. Ieņēmumus un izdevumus, kas saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 22. panta 2. un 3. punktu tiek uzskatīti par tādiem, kas uzkrāti vai radušies, pirms šīs direktīvas noteikumi kļuva piemērojami konkrētajam nodokļu maksātājam, bet vēl nebija iekļauti nodokļa bāzē saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri bija iepriekš piemērojami šim nodokļu maksātājam, attiecīgi pieskaita vai atskaita no attiecīgā grupas dalībnieka iedalītās daļas atbilstīgi valsts tiesībās paredzētajam laika grafikam.
2. Ieņēmumus, kuriem, pirms šīs direktīvas noteikumu sākuma piemērot nodokļu maksātājam, saskaņā ar dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem uzlika lielāku nodokļa summu par to, kas būtu iekļauta nodokļa bāzē saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 22. panta 2. punktu, atskaita no attiecīgajam grupas dalībniekam iedalītās daļas šīs direktīvas noteikumu piemērošanas pirmajā taksācijas gadā.
3. Ja grupas dalībniekam iedalītā daļa taksācijas gadā nav pietiekama, lai pilnībā kompensētu atskaitāmās summas, kas minētas 1. un 2. punktā, tad nekompensētās summas pārnes uz nākamajiem gadiem, līdz ar tām tiek samazināta dalībniekam iedalītā daļa.

13. pants

Uzkrājumi, ieņēmumi un atskaitījumi, pievienojoties grupai

1. Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 23. pantā un 25. pantā minētie uzkrājumi un atskaitījumi par sliktiem parādiem ir atskaitāmi tikai tad, ja tie izriet no darbībām vai darījumiem, kas veikti pēc tam, kad šīs direktīvas noteikumi kļuva piemērojami nodokļu maksātājam.
2. Ieņēmumus, kas saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 16. pantu tiek uzskatīti par tādām, kas uzkrāti pirms šīs direktīvas noteikumi bija piemērojami nodokļu maksātājam, bet vēl nebija iekļauti nodokļa bāzē saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri pirms tam bija piemērojami nodokļu maksātājam, pieskaita attiecīgajam grupas dalībniekam iedalītajai daļai atbilstīgi valsts uzņēmumu nodokļa tiesību aktos paredzētajam laika grafikam.
3. Izdevumi, kas radušies pēc tam, kad šīs direktīvas noteikumus sāka piemērot nodokļu maksātājam, bet saistībā ar darbībām vai darījumiem, kas veikti pirms tam un par kuriem nav veikts neviens atskaitījums saskaņā ar piemērojamiem valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, ir atskaitāmi proporcionāli attiecīgajam grupas dalībniekam iedalītajai daļai, ar nosacījumu ka šie izdevumi nav radušies vairāk nekā piecus gadus pēc tam, kad nodokļu maksātājs pievienojās grupai.

Izdevumi, kas radušies saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem un kas vēl nebija atskaitīti pirms šīs direktīvas noteikumu piemērošanas nodokļu maksātājam, atskaita proporcionāli attiecīgajam grupas dalībniekam iedalītajai daļai, ko aprēķina saskaņā ar šo direktīvu, vienādās summās piecu gadu periodā. Izdevumi, kas ietver aizņēmumu izmaksas, ir atskaitāmi saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/EK 13. pantu.

Ja grupas dalībniekam iedalītā daļa taksācijas gadā nav pietiekama, lai pilnībā atskaitītu summas, kas minētas pirmajā un otrajā apakšpunktā, tad nekompensētās summas pārnes uz nākamajiem gadiem, līdz ar tām tiek samazināta grupas dalībniekam iedalītā daļa.

4. Nedrīkst atkārtoti atskaitīt summas, kas atskaitītas pirms šīs direktīvas noteikumu piemērošanas nodokļu maksātājam.

14. pants

Nolietojuma termiņš, pievienojoties grupai vai izstājoties no grupas

Nodokļu maksātāja, kas pievienojas grupai vai izstājas no tās taksācijas gadā, aktīvu nolietojumu aprēķina proporcionāli to kalendāro mēnešu skaitam, kuru laikā nodokļu maksātājs ietilpa grupā taksācijas gadā.

15. pants

Zaudējumi pirms pievienošanās sistēmai

Ar nekompensētajiem zaudējumiem, kas grupas dalībniekam radušies saskaņā ar valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem vai Direktīvu Nr. 2016/xx/ES pirms šīs direktīvas noteikumu piemērošanas šim grupas dalībniekam, var samazināt šim grupas dalībniekam iedalīto daļu, ja un ciktāl to paredz valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību akti vai Direktīva Nr. 2016/xx/ES.

16. pants

Grupas pastāvēšanas izbeigšana

Grupas taksācijas gads beidzas tad, kad grupa tiek likvidēta. Grupas konsolidēto nodokļa bāzi un jebkādu nekompensētus zaudējumus attiecina uz katru grupas dalībnieku saskaņā ar VIII nodaļu, izmantojot sadalījuma faktoru vērtības tajā taksācijas gadā, kad grupa beidz pastāvēt.

17. pants

Nolietojums grupas pastāvēšanas izbeigšanas gadījumā

Ja grupa beidz pastāvēt, tās aktīvu nolietojumu izbeigšanas taksācijas gadā aprēķina proporcionāli kalendāro mēnešu skaitam, kuros grupa darbojās šajā taksācijas gadā.

18. pants

Zaudējumi pēc grupas pastāvēšanas izbeigšanas

Pēc grupas pastāvēšanas izbeigšanas attiecībā uz šīs grupas zaudējumiem rīkojas šādi:

- (a) nodokļu maksātāja, kurš izvēlas piemērot Direktīvas Nr. 2016/xx /ES noteikumus, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un kompensē saskaņā ar minētās direktīvas 41. pantu;
- (b) nodokļu maksātāja, kurš pievienojas citai grupai, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un ar tiem samazina attiecīgajam grupas dalībniekam iedalīto daļu, ievērojot Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 41. panta 3. punktā minētos ierobežojumus;
- (c) nodokļu maksātāja, kurš atkal sāk piemērot valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktus, zaudējumus pārnes uz nākamajiem periodiem un kompensē atbilstoši valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kas kļūst piemērojami tā, it kā šie zaudējumi būtu radušies, kamēr nodokļu maksātājam bija piemērojami šie tiesību akti.

19. pants

Pamatlīdzekļi, izstājoties no grupas

Ienākumus no tādiem neamortizējamiem vai atsevišķi amortizējamiem pamatlīdzekļiem, izņemot tos, kuri radīja tiesības uz samazinātu atbrīvojumu saskaņā ar 24. pantu, kas tiek atsavināti trīs gadu laikā pēc tam, kad nodokļu maksātājs, kam ir ekonomiskās īpašumtiesības uz šiem aktīviem, izstājās no grupas, pieskaita grupas konsolidētajai nodokļa bāzei atsavināšanas gadā. Izmaksas, kas saistītas ar neamortizējamo pamatlīdzekļu un atsevišķi amortizējamo pamatlīdzekļu vērtību nodokļu vajadzībām, atskaita no minētā nodokļa bāzes.

To pašu noteikumu attiecina uz finanšu aktīviem, izņemot pašu kapitāldaļas un līdzdalību, kas ir no nodokļiem atbrīvojams ienākums.

Ienākumus no atsavināšanas, ko pievieno grupas konsolidētajai nodokļa bāzei, ar citu nodokli neapliek.

20. pants

Pašradīti nemateriālie aktīvi

Ja nodokļu maksātājs, kurš ir viena vai vairāku pašradītu nemateriālo aktīvu ekonomiskais īpašnieks, izstājas no grupas, summu, kas vienāda ar izmaksām, kuras radušās saistībā ar šiem aktīviem pētniecības, izstrādes, tirgvedības un reklāmas jomā iepriekšējos piecos gados,

pieskaita konsolidētajai nodokļa bāzei, kāda tā ir taksācijas gada beigās. Taču pieskaitītā summa nepārsniedz aktīvu vērtību brīdī, kad nodokļu maksātājs izstājas no grupas. Šīs izmaksas attiecinā uz nodokļu maksātāju, kas izstājas no grupas, un ar tām rīkojas atbilstoši valsts uzņēmumu ienākuma nodokļa tiesību aktiem, kuri pēc tam kļūst piemērojami šim nodokļu maksātājam, vai, ja šis nodokļu maksātājs pievienojas citai grupai, šīs izmaksas attiecinā tajā taksācijas gadā, kurā nodokļu maksātājs pievienojās šai citai grupai.

21. pants

Zaudējumi, izstājoties no grupas

Nekādus zaudējumus neattiecinā uz grupas dalībnieku, kas izstājas no grupas.

V NODAĻA

UZŅĒMUMU REORGANIZĀCIJAS

22. pants

Uzņēmumu reorganizācijas grupas ietvaros

1. Uzņēmuma reorganizācija grupas ietvaros vai nodokļu maksātāja juridiskās adreses pārcelšana nerada peļņu vai zaudējumus konsolidētās nodokļa bāzes noteikšanas vajadzībām.
2. Ja pēc uzņēmuma reorganizācijas vai vairākiem darījumiem grupas dalībnieku starpā divu gadu periodā būtībā visi nodokļu maksātāja aktīvi tiek pārvesti uz citu dalībvalsti un ievērojami mainās aktīvu faktors, tad pārvestos aktīvus attiecinā uz tā nodokļu maksātāja aktīvu faktoru, kas šos aktīvus pārvedis, uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus pēc pārvešanas, kamēr kāds grupas dalībnieks joprojām ir aktīvu ekonomiskais īpašnieks.
3. Nodokļu maksātājam, kas šos aktīvus pārvedis un kas minēts 2. apakšpunktā, un kas vairs nepastāv vai kam vairs nav pastāvīgas pārstāvniecības dalībvalstī, no kuras aktīvi tika pārvesti, šā panta noteikumu piemērošanas vajadzībām ir pastāvīga pārstāvniecība minētajā dalībvalstī.

23. pants

Nodokļu režīms attiecībā uz zaudējumiem, ja notiek uzņēmumu reorganizācija divu vai vairāku grupu starpā

1. Ja uzņēmumu reorganizācijas rezultātā viena vai vairākas grupas vai divi vai vairāki grupas dalībnieki kļūst par citas grupas dalībniekiem, jebkādos iepriekš pastāvējušas grupas vai grupu nekompensētus zaudējumus attiecinā uz katru šādas citas grupas dalībnieku atbilstoši VIII nodaļai, izmantojot faktorus, kādi tie ir taksācijas gada beigās, kurā notika uzņēmumu reorganizācija. Iepriekš pastāvējušas grupas vai grupu nekompensētos zaudējumus pārnes uz nākamajiem gadiem.

Ja divi vai vairāki grupas dalībnieki kļūst par citas grupas daļu, pirmās grupas nekompensētie zaudējumi netiek attiecināti, kā minēts 1. apakšpunktā, ar nosacījumu, ja grupas dalībnieku, kuri izstājas, aktīvu un darbaspēka faktori veido mazāk nekā 20 % no šo abu faktoru vērtības visā pirmajā grupā.

2. Ja divi vai vairāki galvenie nodokļu maksātāji apvienojas Padomes Direktīvas Nr. 2009/133/EK¹⁵ 2. panta a) apakšpunkta i) un ii) punkta nozīmē, jebkuri grupas nekompensētie zaudējumi attiecināmi uz šīs grupas dalībniekiem saskaņā ar VIII nodaļu, pamatojoties uz faktoriem, kādi tie ir taksācijas gada beigās, kurā notiek apvienošanās. Nekompensētos zaudējumus pārnes uz nākamajiem gadiem.

VI NODAĻA

DARĪJUMI STARP GRUPU UN CITĀM VIENĪBĀM

24. pants

Liegums atbrīvot no nodokļiem daļu atsavināšanu

1. Ja daļu atsavināšanas rezultātā nodokļu maksātājs izstājas no grupas un šī vai iepriekšējā taksācijas gada laikā nodokļu maksātājs grupas iekšējā darījumā ir iegādājies vienu vai vairākus tādus pamatlīdzekļus, kas nav aktīvi, kuri amortizējami kā portfelis, tad summu, kas atbilst šiem pamatlīdzekļiem, izslēdz no nodokļu atbrīvojuma, kā tas minēts Direktīvas Nr. 2016/xxx/ES 8. panta c) apakšpunktā, ja vien netiek pierādīts, ka iekšējie grupas darījumi veikti pamatotu komerciālu iemeslu dēļ.
2. No nodokļu atbrīvojuma izslēdzamā summa, kā tas minēts 1. punktā, ir pamatlīdzekļa vai aktīvu tirgus vērtība brīdī, kad nodokļu maksātājs izstājas no grupas, no kuras atņemta pamatlīdzekļu vērtība nodokļu vajadzībām vai izmaksas, kas minētas Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 19. pantā.
3. Ja atsavināto daļu faktiskais īpašnieks ir uzņēmums, kas nav nodokļu maksātājs, vai ir nodokļu maksātājs nerezidents un šīs daļas ir attiecinātas uz tā galveno biroju vai pastāvīgo pārstāvniecību trešā valstī, tiek uzskatīts, ka nodokļu maksātājs, kas turēja aktīvus pirms pirmajā daļā minētā grupas iekšējā darījuma, ir saņēmis aktīva vai aktīvu tirgus vērtību daļu atsavināšanas brīdī, no kuras atņemta vērtība nodokļu vajadzībām.

25. pants

Atvieglojums nodokļa kredīta veidā

1. Nodokļa kredītu, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 55. panta 1. punktā, sadala starp grupas dalībniekiem saskaņā ar VIII nodaļu;
2. 1. punktā minēto nodokļa kredītu aprēķina atsevišķi katrai dalībvalstij vai trešai valstij, kā arī katram ienākumu veidam. Tas nepārsniedz summu, kas rodas, ienākumam, kurš attiecināts uz nodokļu maksātāju vai uz pastāvīgo pārstāvniecību, piemērojot tās dalībvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kura ir nodokļu maksātāja rezidences valsts nodokļu vajadzībām vai kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

¹⁵ Padomes Direktīva Nr. 2009/133/EK (2009. gada 19. oktobris) par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmumu apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārcelšanai no vienas dalībvalsts uz citu (OV L 310, 25.11.2009., 34. lpp.).

26. pants
Nodokļa ieturējums

Procentiem un autoratlīdzībai, ko izmaksājuši grupas dalībnieki saņēmējam ārpus grupas, saskaņā ar spēkā esošajām valsts tiesību normām un jebkuru piemērojamo dubultās nodokļu uzlikšanas konvenciju var piemērot nodokļa ieturējumu tajā dalībvalstī, kurā grupas dalībnieks attiecīgā gadījumā ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā tas atrodas. Ieturēto nodokli saskaņā ar VIII nodaļu sadala starp dalībvalstīm, izmantojot formulu, kas piemērojama tajā taksācijas gadā, kurā nodokli iekasē.

VII NODAĻA

CAURSKATĀMAS VIENĪBAS

27. pants
Noteikumi caurskatāmības noteikšanai trešo valstu vienību gadījumā

Vienību, kas atrodas trešā valstī, kurā vismaz diviem grupas dalībniekiem pieder kapitāldaļas, nosaka, attiecīgajām dalībvalstīm vienojoties. Ja netiek panākta vienošanās, lēmumu pieņem galvenā nodokļu iestāde.

VIII NODAĻA

KOPĒJĀS KONSOLIDĒTĀS UZŅĒMUMU IENĀKUMA NODOKĻA BĀZES SADALE

28. pants
Vispārīgi noteikumi

1. Konsolidēto nodokļa bāzi sadala starp grupas dalībniekiem katrā taksācijas gadā, izmantojot sadalījuma formulu. Nosakot grupas dalībniekam A iedalīto daļu, izmanto šādu formulu, piešķirot vienādu svērumu pārdevumu, darbaspēka un aktīvu faktoriem:

$$\text{Daļa A} = \left(\frac{1}{3} \frac{\text{Pārdevumi}^A}{\text{Pārdevumi}^{\text{Grupa}}} + \frac{1}{3} \left(\frac{1}{2} \frac{\text{Algu saraksts}^A}{\text{Algu saraksts}^{\text{Grupa}}} + \frac{1}{2} \frac{\text{Darbinieku sk.}^A}{\text{Darbinieku sk.}^{\text{Grupa}}} \right) + \frac{1}{3} \frac{\text{Aktīvi}^A}{\text{Aktīvi}^{\text{Grupa}}} \right) * \text{Kons. nod. bāze}$$

2. Grupas konsolidēto nodokļa bāzi sadala tikai tad, ja tā ir pozitīva.
3. Aprēķinus konsolidētās nodokļa bāzes sadalīšanai veic grupas taksācijas gada beigās.
4. 15 dienu vai ilgāku periodu kalendārajā mēnesī uzskata par pilnu mēnesi.
5. Nosakot grupas dalībniekam iedalīto daļu, pārdevumu, darbaspēka un aktīvu faktoriem piešķir vienādu svērumu.

29. pants
Drošības klauzula

Atkāpjoties no 28. pantā izklāstītā noteikuma, ja galvenais nodokļu maksātājs vai kompetentā iestāde uzskata, ka pēc konsolidētās nodokļa bāzes sadales kāda grupas dalībnieka sadales rezultāts patiesi neatpoguļo šā grupas dalībnieka darbījumdarbības apjomu, attiecīgais galvenais nodokļu maksātājs vai kompetentā iestāde var lūgt alternatīvas metodes izmantošanu nodokļu daļas aprēķināšanai katram grupas dalībniekam. Alternatīvu metodi var izmantot tikai tad, ja pēc kompetento iestāžu savstarpējas apspriešanās un, vajadzības gadījumā, pēc apspriešanās saskaņā ar 77. un 78. pantu visas šīs iestādes vienojas par alternatīvo metodi. Galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts informē Komisiju par izmantoto alternatīvo metodi.

30. pants
Pievienošanās grupai un izstāšanās no tās

Nodokļu maksātājam, kas pievienojas grupai vai izstājas no tās, iedalīto daļu taksācijas gadā aprēķina proporcionāli to kalendāro mēnešu skaitam, kuru laikā nodokļu maksātājs ietilpa grupā taksācijas gadā.

31. pants
Caurskatāmas vienības

Faktori, ko izmanto, aprēķinot tādām grupas dalībniekam iedalīto daļu, kam pieder kapitāldaļa caurskatāmā vienībā, ietver caurskatāmās vienības pārdevumus, darbaspēku un aktīvus proporcionāli nodokļu maksātāja līdzdalībai šīs vienības peļņā un zaudējumos.

32. pants
Darbaspēka faktora sastāvs

1. Pusi no darbaspēka faktora veido grupas dalībnieka kopējā algu summa kā skaitītājs un grupas kopējā algu summa kā saucējs, un otru pusi veido grupas dalībnieka darbinieku skaits kā skaitītājs un grupas darbinieku skaits kā saucējs. Ja atsevišķs darbinieks tiek iekļauts grupas dalībnieka darbaspēka faktorā, algas, kas attiecas uz šo darbinieku, jāattiecinā uz tā paša grupas dalībnieka darbaspēka faktoru.
2. Darbinieku skaitu novērtē taksācijas gada beigās.
3. Darbinieka definīciju nosaka tās dalībvalsts tiesības, kurā tiek realizēta nodarbinātība.

33. pants
Darbinieku un algu sarakstu attiecināšana

1. Darbiniekus ietver tā grupas dalībnieka darbaspēka faktorā, no kura tie saņem atlīdzību.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja darbinieki fiziski īsteno savu nodarbinātību cita grupas dalībnieka kontroles un atbildības ietvaros, un šīs grupas dalībnieks nav tas, no kura viņi saņem atlīdzību, tad šos darbiniekus, kā arī uz viņiem attiecināmo algu summu ietver pirmā grupas dalībnieka darbaspēka faktorā.

Šo noteikumu piemēro tikai tad, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- (a) nodarbinātība nepārtraukti ilgst vismaz trīs mēnešus;

- (b) šie darbinieki veido vismaz 5 % no tā grupas dalībnieka kopējā darbinieku skaita, no kura tie saņem atlīdzību.
3. Darbinieki ietver personas, kuras, lai gan tās tieši nenodarbina grupas dalībnieks, veic uzdevumus, kuri ir līdzīgi tiem, ko veic darbinieki.
 4. Algas ietver izmaksas, ko rada algas, prēmijas un visas citas kompensācijas visiem citiem darbiniekiem, tostarp saistītās pensiju un sociālās apdrošināšanas izmaksas, ko sedz darba devējs, kā arī darba devēja izdevumus, kas atbilst personu izmaksām, kā minēts 3. punktā.
 5. Algu izmaksas ir tā izdevumu summa, ko darba devējs uzskata par atskaitāmu taksācijas gadā.

34. pants

Aktīvu faktora sastāvs

1. Aktīvu faktoru veido visu materiālo pamatlīdzekļu, kas pieder grupas dalībniekam, vai ko tas īrē vai nomā, vidējā vērtība kā skaitītājs un visu materiālo pamatlīdzekļu, kas pieder grupai, vai ko tā īrē vai nomā, vidējā vērtība kā saucējs.
2. Piecu gadu laikā pēc tam, kad nodokļu maksātājs ir pievienojies esošai vai jaunai grupai, tā aktīvu faktors ietver arī kopējās izmaksas, kas nodokļu maksātājam radušās par pētniecību, izstrādi, tirgvedību un reklāmu sešu gadu laikā pirms tā pievienošanās grupai.

35. pants

Aktīvu attiecināšana

1. Neskarot 22. panta 2. un 3. punktu, aktīvu iekļauj ekonomiskā īpašnieka aktīvu faktorā. Ja nav iespējams noteikt ekonomisko īpašnieku, aktīvu ietver juridiskā īpašnieka aktīvu faktorā.
Tomēr aktīvu, ko faktiski neizmanto tā ekonomiskais īpašnieks, iekļauj tā grupas dalībnieka faktorā, kas faktiski izmanto aktīvu, ar nosacījumu, ka aktīvs veido vairāk nekā 5 % no grupas dalībnieka, kas faktiski izmanto šo aktīvu, visu materiālo pamatlīdzekļu vērtības nodokļu vajadzībām.
2. Izņemot nomas gadījumus starp grupas dalībniekiem, nomātos aktīvus ietver tā grupas dalībnieka aktīvu faktorā, kurš ir aktīva iznomātājs vai nomnieks. Tas pats attiecas uz īrētiem aktīviem.

36. pants

Novērtēšana

1. Zemi un citus neamortizējamus materiālos pamatlīdzekļus novērtē par to sākotnējām izmaksām.
2. Atsevišķi amortizējamus materiālos pamatlīdzekļus novērtē par vidējo no to vērtības nodokļu vajadzībām taksācijas gada sākumā un taksācijas gada beigās.
Ja viena vai vairāku grupas iekšējo darījumu rezultātā atsevišķi amortizējams materiālais pamatlīdzeklis ir ietverts kāda grupas dalībnieka aktīvu faktorā mazāk nekā vienu taksācijas gadu, vērā ņemamo vērtību aprēķina atbilstoši mēnešu skaitam, kuros aktīvs bija iekļauts aktīvu faktorā šajā grupā.

3. Pamatlīdzekļu portfeli, kas minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 37. pantā, novērtē ar vidējo vērtību no tā vērtības nodokļu vajadzībām taksācijas gada sākumā un taksācijas gada beigās.
4. Aktīva īrnieks vai nomnieks, kas nav tā ekonomiskais īpašnieks, novērtē īrēto vai nomāto aktīvu kā astoņkārtīgu īres vai nomas neto gadā maksājamo summu, no kuras atskaitītas summas, kas saņemamas no apakšīres vai apakšnomas.

Grupas dalībnieks, kas izīrē vai iznomā kādu aktīvu, bet nav tā ekonomiskais īpašnieks, novērtē izīrēto vai iznomāto aktīvu kā astoņkārtīgu īres vai nomas neto gadā maksājamo summu.
5. Aktīvu, ko pēc grupas iekšējā pārveduma grupas dalībnieks pārdod personai ārpus grupas tajā pašā vai iepriekšējā taksācijas gadā, ietver pārvedumu izdarošā grupas dalībnieka aktīvu faktorā par periodu starp grupas iekšējo pārvedumu un pārdošanu personai ārpus grupas, izņemot gadījumus, kad attiecīgie grupas dalībnieki pierāda, ka grupas iekšējam pārvedumam pamatā ir patiesi komerciāli iemesli.

37. pants

Pārdevumu faktora sastāvs

1. Pārdevumu faktoru veido kopējie pārdevumi, kas attiecināmi uz grupas dalībnieku, tostarp pastāvīgo pārstāvniecību, kura atbilst 22. panta 3. punkta kritērijiem, kā skaitītājs, un grupas kopējie pārdevumi kā saucējs.
2. Pārdevumi ir ieņēmumi no visas preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas pēc atlaižu piemērošanas un pārdoto preču atgriešanas, izņemot pievienotās vērtības nodokli un citus nodokļus un maksājumus. Atbrīvotie ieņēmumi, procenti, dividendes, autoratlīdzības un ieņēmumi no pamatlīdzekļu atsavināšanas nav jāietver pārdevumu faktorā, ja vien tie nav ieņēmumi, kas gūti parastā tirdzniecības aprītē vai darījumdarbībā. Preču pārdošana un pakalpojumu sniegšana grupas iekšienē nav jāietver pārdevumu faktorā.
3. Pārdevumus novērtē saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 20. pantu.

38. pants

Pārdevumi sadalījumā pa galamērķiem

1. Preču pārdevumus ietver tā grupas dalībnieka pārdevumu faktorā, kurš atrodas dalībvalstī, kurā beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana personai, kas tās iegādājas. Ja šo vietu nevar noteikt, preču pārdevumus attiecina uz grupas dalībnieku, kurš atrodas tajā dalībvalstī, kurā ir pēdējā identificējamā preču atrašanās vieta.
2. Pakalpojumu sniegšanu ietver tā grupas dalībnieka pārdevumu faktorā, kurš atrodas dalībvalstī, kurā fiziski tiek realizēti vai faktiski piegādāti pakalpojumi.
3. Atbrīvotos ieņēmumus, procentus, dividendes, autoratlīdzības un ieņēmumus no tādu pamatlīdzekļu atsavināšanas, kas ir iekļauti pārdevumu faktorā, attiecina uz šo atbrīvoto ieņēmumu, procentu, dividenžu, autoratlīdzību un ieņēmumu saņēmēju.
4. Ja nav grupas dalībnieka tajā dalībvalstī, kurā preces tiek piegādātas vai kurā tiek sniegti pakalpojumi, vai ja preces tiek piegādātas vai pakalpojumi tiek sniegti trešā valstī, preču un pakalpojumu pārdevumus ietver visu grupas dalībnieku pārdevumu faktorā proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

5. Ja dalībvalstī, kurā tiek piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, ir vairāk nekā viens grupas dalībnieks, pārdevumus ietver visu šajā dalībvalstī esošu grupas dalībnieku pārdevumu faktorā proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

39. pants

Sīki izstrādāti noteikumi par faktoru aprēķināšanu

Komisija var pieņemt tiesību aktus, kuros nosaka detalizētus noteikumus par darbaspēka, aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšanu, darbinieku un algu saraksta, aktīvu un pārdevumu attiecināšanu uz attiecīgo faktoru un aktīvu novērtēšanu. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

40. pants

Aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšana finanšu iestādēm

1. Finanšu iestādes, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 29. punkta a), d), e), f), g), h) un i) apakšpunktā, aktīvu faktors ir 10 % no finanšu aktīvu vērtības, izņemot pašu kapitāldaļas un līdzdalību, kas ir no nodokļiem atbrīvojams ienākums. Finanšu aktīvi ietver tirdzniecības nolūkā turētus finanšu aktīvus, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 21. pantā. Finanšu aktīvus ietver tā grupas dalībnieka aktīvu faktorā, kuram tie bija ieģrāmatoti uzskaitē, kad šī iestāde kļuva par grupas dalībnieku.
2. Finanšu iestādes pārdevumu faktors, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 29. punkta a), d), e), f), g), h) un i) apakšpunktā, ir 10 % no tās ieņēmumiem procentu, maksu, komisijas maksu un ieņēmumu no vērtspapīriem veidā, izņemot pievienotās vērtības nodokli un citus nodokļus un maksājumus. Pārdevumi grupas iekšienē nav jāietver. 38. panta 2. punkta vajadzībām uzskata, ka nodrošināta aizdevuma gadījumā finanšu pakalpojumi tiek sniegti dalībvalstī, kurā atrodas nodrošinājums, vai, ja šādu dalībvalsti nevar identificēt, dalībvalstī, kurā ir reģistrēts nodrošinājums. Citi finanšu pakalpojumi tiek uzskatīti par sniegtiem dalībvalstī, kurā atrodas aizņēmējs vai persona, kas maksā maksas, komisijas maksas vai citus ieņēmumus. Ja nevar identificēt aizņēmēju vai personu, kas maksā maksas, komisijas maksas vai citus ieņēmumus, vai ja nevar identificēt dalībvalsti, kurā atrodas vai ir reģistrēts nodrošinājums, pārdevumus attiecina uz visiem grupas dalībniekiem proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

41. pants

Aktīvu un pārdevumu faktoru aprēķināšana apdrošināšanas sabiedrībām

1. Apdrošināšanas sabiedrību, kas minētas Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 29. punkta b) un c) apakšpunktā, aktīvu faktors ir 10 % no 40. panta 1. punktā minēto finanšu aktīvu vērtības.
2. Apdrošināšanas sabiedrību, kas minētas Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 4. panta 29. punkta b) un c) apakšpunktā, aktīvu faktors ir 10 % no visām nopelnītajām prēmijām bez pārāpdrošināšanas, visiem ieguldījumu ienākumiem, kas pārnesti no netehniskā konta, citiem tehniska rakstura ieņēmumiem bez pārāpdrošināšanas, un ieņēmumiem no ieguldījumiem, ieguldījumu maksām un komisijas maksām, bez pievienotās vērtības nodokļa un citiem nodokļiem un maksājumiem. 38. panta 2. punkta vajadzībām uzskata, ka apdrošināšanas pakalpojumi tiek sniegti polises turētāja dalībvalstī. Citus pārdevumus attiecina uz visiem grupas dalībniekiem proporcionāli to darbaspēka un aktīvu faktoriem.

*42. pants
Nafta un gāze*

Atkāpjoties no 38. panta 1., 2. un 3. punkta, grupas dalībnieka, kura pamatdarbība ir naftas vai gāzes ieguve vai pārstrāde, pārdevumus attiecina uz grupas dalībnieku tajā dalībvalstī, kurā nafta vai gāze tiks iegūta vai pārstrādāta.

Atkāpjoties no 38. panta 4. un 5. punkta, ja naftas un gāzes ieguves vai pārstrādes vietas dalībvalstī nav grupas dalībnieka vai ja ieguve vai pārstrāde notiek trešā valstī, kurā grupas dalībniekam, kurš veic naftas un gāzes ieguvi vai pārstrādi, nav pastāvīgas pārstāvniecības, tad pārdevumus attiecina uz šo grupas dalībnieku.

*43. pants
Kuģošana, iekšzemes ūdensceļu transports un gaisa satiksme*

Grupas dalībnieka, kura pamatdarbība ir kuģu vai gaisa kuģu ekspluatācija starptautiskajā satiksmē vai iekšzemes ūdensceļu transportā iesaistītu laivu ekspluatācija, ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus izslēdz no konsolidētās nodokļa bāzes un nesadala saskaņā ar 28. pantā minētajiem noteikumiem. Tā vietā šos ieņēmumus, izdevumus un citus atskaitāmos posteņus attiecina uz šo grupas dalībnieku, katram darījumam atsevišķi, un piemēro cenu noteikšanas korekcijas saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 56. pantu.

Līdzdalību grupas dalībniekā un grupas dalībnieka līdzdalību citos ņem vērā, nosakot, vai pastāv grupa, kas minēta 5. un 6. pantā.

*44. pants
Posteņi, kas atskaitāmi no iedalītās daļas*

Šādus posteņus atskaita no iedalītās daļas:

- (a) nekompensētie zaudējumi, kas nodokļu maksātājam radušies pirms šīs direktīvas noteikumu piemērošanas, kā minēts 15. pantā;
- (b) nekompensētie zaudējumi, kas radušies grupas līmenī, kā noteikts 15. pantā saistībā ar 18. panta b) apakšpunktu un 23. pantu;
- (c) summas, kas saistītas ar pamatlīdzekļu atsavināšanu, kā noteikts 11. pantā, ieņēmumi un izdevumi, kas saistīti ar ilgtermiņa līgumiem, kā noteikts 12. pantā, un nākamo periodu izdevumi, kā noteikts 13. panta 3. pantā;
- (d) apdrošināšanas sabiedrību gadījumā – fakultatīvas tehniskās rezerves, kā noteikts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 28. panta d) apakšpunktā;
- (e) dāvinājumi un ziedojumi labdarības iestādēm, kas atskaitāmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 9. panta 4. punktā;
- (f) pensiju uzkrājumi, kas atskaitāmi saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 24. pantā.

*45. pants
Nodokļu saistības*

Katra grupas dalībnieka nodokļu saistības ir valstī piemērojamās nodokļa likmes attiecināšanas uz iedalīto daļu rezultāts, kas koriģēts saskaņā ar 44. pantu un pēc tam samazināts par summu, kas atbilst 25. pantā noteiktajiem atskaitījumiem.

IX NODAĻA

ADMINISTRĒŠANA UN PROCEDŪRAS

46. pants

Paziņojums par grupas izveidi

1. Galvenais nodokļu maksātājs pārējo grupas dalībnieku vārdā galvenajai nodokļu iestādei sniedz paziņojumu par grupas izveidi vismaz trīs mēnešus pirms tā taksācijas gada sākuma, kurā grupa sāk piemērot šīs direktīvas noteikumus.
2. Paziņojumam, kas minēts 1. punktā, jāaptver visi grupas dalībnieki, izņemot kuģošanas sabiedrības saskaņā ar 2. panta 4. punktu.
3. Galvenā nodokļu iestāde nekavējoties pārsūta paziņojumu visu to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās grupu dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Šīs iestādes var iesniegt galvenajai nodokļu iestādei savu viedokli un jebkādu attiecīgo informāciju par galvenajai nodokļu iestādei iesniegtā paziņojuma derīgumu un tvērumu viena mēneša laikā pēc tā saņemšanas.
4. Ja paziņojums netiek iesniegts, galvenajai nodokļu iestādei sešu mēnešu laikā pēc šī fakta konstatēšanas ir jāizsniedz novērtējums par taksācijas gadiem, kuru laikā grupa tika uzskatīta par pastāvošu. Šāds novērtējums nekādā gadījumā neietver vairāk kā iepriekšējos piecus taksācijas gadus.

47. pants

Grupas termiņš

1. Šīs direktīvas noteikumus visu dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās grupas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, sāk piemērot grupai vienu mēnesi pēc paziņojuma saņemšanas par grupas izveidi, kā minēts 46. panta 3. punktā. Šajā sakarā galvenā nodokļu iestāde informē par to galveno nodokļu maksātāju.
2. Grupa piemēro šīs direktīvas noteikumus, ciktāl tā ir atbildīga saskaņā ar 2. panta 1. un 2. punktu. Galvenais nodokļu maksātājs iesniedz galvenajai nodokļu iestādei paziņojumu par grupas pastāvēšanas izbeigšanu, ja grupa, kurai tas pieder, kopumā vairs neatbilst 2. panta 1. un 2. punkta nosacījumiem, lai piemērotu šīs direktīvas noteikumus.
3. Nodokļa maksātājs, kuram šīs direktīvas noteikumi vairs nav piemērojami, var izvēlēties turpināt piemērot šos noteikumus, ar nosacījumu, ka nodokļu maksātājs atbilst 2. panta 3. punkta nosacījumiem. Šis nodokļu maksātājs var izvēlēties piemērot Direktīvas Nr. 2016/xx/ES noteikumus, ja tas neatbilst 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajam nosacījumam.
4. Galvenais nodokļu maksātājs, kas ir izvēlēties piemērot šīs direktīvas noteikumus saskaņā ar 2. panta 3. punktu un kas nolemj pārtraukt piemērošanu, paziņo par to galvenajai nodokļu iestādei pēc piektā taksācijas gada beigām.
5. Grupas galvenais nodokļu maksātājs, kas ir izvēlēties piemērot šīs direktīvas noteikumus saskaņā ar 2. panta 3. punktu un kas nolemj pagarināt šo noteikumu piemērošanu, pēc piektā taksācijas gada beigām iesniedz galvenajai nodokļu iestādei

pierādījumu, kas apliecina, ka ir izpildīti 2. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunkta nosacījumi .

48. pants

Informācija paziņojumā par grupas izveidi

Paziņojumā par grupas izveidi ietver šādu informāciju:

- (a) visu grupas dalībnieku identifikācija;
- (b) pierādījumi, ka ir izpildīti 5. un 6. pantā noteiktie kritēriji;
- (c) informācija par jebkādiem Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 56. pantā minētiem saistītajiem uzņēmumiem;
- (d) nodokļu maksātāju juridiskā forma, juridiskā adrese un faktiskās vadības vieta;
- (e) grupas izveides taksācijas gads.

Komisija var pieņemt tiesību aktu, nosakot standarta formu paziņojumam par grupas izveidi. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

49. pants

Paziņojuma par grupas izveidi pārbaude

1. Galvenā nodokļu iestāde, kam ir pienācīgi iesniegts paziņojums par grupas izveidi, pārbauda, vai, pamatojoties uz paziņojumā ietverto informāciju, grupa atbilst šīs direktīvas prasībām. Paziņojumu uzskata par pieņemtu, ja to nav noraidījusi galvenā nodokļu iestāde trīs mēnešu laikā pēc tā saņemšanas.
2. Ja nodokļu maksātājs ir pilnībā atklājis visu nepieciešamo informāciju saskaņā ar 48. pantu, jebkāds secīgs konstatējums, ka norādītais grupas dalībnieku saraksts ir nepareizs, nepadara paziņojumu par grupas izveidi par spēkā neesošu. Jebkurš neprecīzs paziņojums ir jākorrigē un jāveic visi citi nepieciešamie pasākumi no tā taksācijas gada sākuma, kurā konstatēta kļūda.
3. Ja iesniegtā informācija nav norādīta pilnībā, galvenā nodokļu iestāde, vienojoties ar citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, var noteikt, ka sākotnējais paziņojums nav spēkā, un šādā gadījumā grupai/grupas dalībniekiem izdod grozītu nodokļu saistību novērtējumu, ievērojot 56. pantā norādītos termiņus.

50. pants

Taksācijas gads

1. Visiem grupas dalībniekiem ir vienāds taksācijas gads.
2. Gadā, kurā nodokļu maksātājs pievienojas grupai, tas pielāgo savu taksācijas gadu tās grupas, kurai tas pievienojas, taksācijas gadam. Nodokļu maksātājam iedalīto daļu par šo taksācijas gadu aprēķina proporcionāli to kalendāro mēnešu skaitam, kuros uzņēmums ietilpa grupā.
3. Nodokļu maksātājam iedalīto daļu par gadu, kurā tas izstājas no grupas, aprēķina proporcionāli, ņemot vērā to kalendāro mēnešu skaitu, kuros uzņēmums ietilpa grupā.

51. pants

Nodokļu deklarācijas un nodokļu aprēķini

1. Galvenais nodokļu maksātājs iesniedz grupas konsolidēto nodokļu deklarāciju galvenajai nodokļu iestādei.
2. Konsolidēto nodokļu deklarāciju uzskata par katra grupas dalībnieka nodokļu saistību aprēķinu („nodokļu aprēķinu”). Ja kādas dalībvalsts likumi paredz, ka nodokļu deklarācijai ir nodokļu aprēķina juridiskais statuss un tā uzskatāma par instrumentu, kas ļauj piedzīt nodokļu parādus, konsolidētajai nodokļu deklarācijai ir tāds pats efekts attiecībā pret grupas dalībnieku, kam ir nodokļu saistības šajā dalībvalstī.
3. Ja konsolidētajai nodokļu deklarācijai nav nodokļu aprēķina juridiskā statusa nodokļu parādu piedziņas nolūkā, dalībvalsts kompetentā iestāde attiecībā pret grupas dalībnieku, kas ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas šajā dalībvalstī kā pastāvīgā pārstāvniecība, var izdot valsts tiesību instrumentu, kas ļauj īstenot piedziņu šajā dalībvalstī. Šajā instrumentā ietver konsolidētās nodokļu deklarācijas datus par grupas dalībnieku. Pārsūdzēšanu saistībā ar instrumentu atļauj, tikai pamatojoties uz formu, nevis uz pamatā esošo nodokļu aprēķinu. Šo procedūru reglamentē attiecīgās dalībvalsts tiesības.
4. Galvenais nodokļu maksātājs ir atbildīgs par visiem procesuālajiem pienākumiem, kas saistīti ar pastāvīgo pārstāvniecību aplikšanu ar nodokli, kā minēts 11. panta 4. punktā vai 22. panta 3. punktā.
5. Konsolidēto nodokļu deklarāciju iesniedz galvenajai nodokļu iestādei deviņu mēnešu laikā pēc taksācijas gada beigām.

52. pants

Konsolidētās nodokļu deklarācijas saturs

Konsolidētajā nodokļu deklarācijā ietver šādu informāciju:

- (a) galvenā nodokļu maksātāja identifikācija;
- (b) visu grupas dalībnieku identifikācija;
- (c) jebkādu Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 56. pantā minētu saistītu uzņēmumu identifikācija;
- (d) taksācijas gads, uz kuru attiecas nodokļu deklarācija;
- (e) katra grupas dalībnieka nodokļa bāzes aprēķins;
- (f) konsolidētās nodokļa bāzes aprēķins;
- (g) katra grupas dalībnieka iedalītās daļas aprēķins;
- (h) katra grupas dalībnieka nodokļa saistību aprēķins.

53. pants

Paziņojums par kļūdām konsolidētajā nodokļu deklarācijā

Galvenais nodokļu maksātājs informē galveno nodokļu iestādi par kļūdām konsolidētajā nodokļu deklarācijā. Galvenā nodokļu iestāde saskaņā ar 56. panta 3. punktu nepieciešamības gadījumā izsniedz grozītu nodokļu novērtējumu.

54. pants

Nodokļu deklarācijas neiesniegšana

Ja galvenais nodokļu maksātājs neiesniedz konsolidēto nodokļu deklarāciju, galvenā nodokļu iestāde trīs mēnešu laikā izsniedz nodokļu aprēķinu, kura pamatā ir aplēse, ņemot vērā tādu informāciju, kāda ir pieejama. Galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt šādu aprēķinu.

55. pants

Iesniegšana elektroniski, nodokļu deklarācijas un pavaddokumentācija

Komisija var pieņemt tiesību aktus, kuros nosaka noteikumus par konsolidētās nodokļu deklarācijas elektronisko iesniegšanu, konsolidētās nodokļu deklarācijas formu, atsevišķa nodokļu maksātāja nodokļu deklarācijas formu, un par nepieciešamo pavaddokumentāciju. Šos īstenojošos tiesību aktus pieņem saskaņā ar 77. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

56. pants

Grozīti nodokļu aprēķini

1. Galvenā nodokļu iestāde pārliecinās, ka konsolidētā nodokļu deklarācija atbilst 52. pantā paredzētajām prasībām.
2. Galvenā nodokļu iestāde var izdot grozītu nodokļu aprēķinu ne vēlāk kā trīs gadus pēc konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanas beigu datuma vai, ja nodokļu deklarācija nav iesniegta pirms šā datuma, ne vēlāk kā trīs gadus pēc nodokļu aprēķina izdošanas saskaņā ar 54. pantu.

Grozītu nodokļu aprēķinu nedrīkst izsniegt vairāk kā vienu reizi divpadsmit mēnešu periodā.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro, ja grozītais nodokļu aprēķins izsniegts galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesu nolēmuma rezultātā, kā tas minēts 65. pantā, vai savstarpējas vienošanās vai arbitražas procedūras ar trešo valsti rezultātā. Šādi grozīti nodokļu aprēķini izsniedzami divpadsmit mēnešu laikā pēc galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesu nolēmuma vai savstarpējas vienošanās vai arbitražas procedūras pabeigšanas.
4. Atkāpjoties no 2. punkta, grozītu nodokļu aprēķinu var izsniegt sešu gadu laikā pēc konsolidētās nodokļu deklarācijas iesniegšanas beigu datuma, ja to pamato tīša vai rupji nolaidīga nepareizas informācijas sniegšana no nodokļu maksātāja puses, vai divpadsmit gadu laikā pēc šā datuma, ja par nepareizās informācijas sniegšanu notiek kriminālprocess. Šāds grozīts nodokļu aprēķins izsniedzams divpadsmit mēnešu laikā pēc nepareizās informācijas sniegšanas atklāšanas, ja vien garāku periodu objektīvi neattaisno nepieciešamība ievākt papildu informāciju vai veikt papildu izmeklēšanu. Jebkāds šāds grozīts nodokļu aprēķins attiecas tikai uz nepareizo informāciju.
5. Pirms grozīta nodokļu aprēķina izsniegšanas galvenā nodokļu iestāde konsultējas ar kompetentajām iestādēm dalībvalstīs, kurās grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā. Šīs iestādes var izteikt savu viedokli viena mēneša laikā pēc konsultēšanās.

Dalībvalsts, kurā grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai atrodas pastāvīgas pārstāvniecības formā, kompetentā iestāde var pieprasīt, lai galvenā nodokļu iestāde izsniegtu grozītu nodokļu aprēķinu. Ja galvenā nodokļu iestāde neiesniedz kompetentajai iestādei paziņojumu par šāda aprēķina sagatavošanu trīs

mēnešu laikā pēc šī pieprasījuma saņemšanas, grozīto nodokļu aprēķinu uzskata par atteiktu.

6. Grozītu nodokļu aprēķinu neizsniedz, lai koriģētu konsolidēto nodokļa bāzi, ja atšķirība starp deklarēto konsolidēto nodokļa bāzi un koriģēto konsolidēto nodokļa bāzi nepārsniedz zemāko no šādiem lielumiem: EUR 5000 vai 1 % no konsolidētās nodokļa bāzes.

Grozītu nodokļu aprēķinu neizsniedz, lai koriģētu iedalīto daļu aprēķinu, ja grupas dalībnieku, kas ir rezidenti vai veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, iedalīto daļu kopsumma tiktu koriģēta par mazāk nekā 0,5 %.

57. pants

Centrālā datubāze

Galvenā nodokļu maksātāja iesniegtā konsolidētā nodokļu deklarācija un pavaddokumentācija glabājas centrālā datubāzē, kurai var piekļūt visas kompetentās iestādes. Centrālo datubāzi regulāri aktualizē ar visu turpmāko informāciju un dokumentiem un visiem galvenās nodokļu iestādes izdotajiem nolēmumiem un paziņojumiem.

58. pants

Galvenā nodokļu maksātāja maiņa

Galveno nodokļu maksātāju nedrīkst mainīt, ja vien galvenais nodokļu maksātājs vairs neatbilst 3. panta 11. punktā norādītajiem kritērijiem. Šādā gadījumā grupai ir jāieceļ jauns galvenais nodokļu maksātājs.

Ārkārtas apstākļos kompetentās nodokļu iestādes dalībvalstīs, kuru rezidenti ir grupas dalībnieki vai kurās tiem ir pastāvīga pārstāvniecība, var sešu mēnešu laikā pēc 46. pantā minētā paziņojuma vai sešu mēnešu laikā pēc reorganizācijas, kurā iesaistīts galvenais nodokļu maksātājs, kopīgi nolemt, ka galvenais nodokļu maksātājs ir cits nodokļu maksātājs, kas nav grupas ieceltais nodokļu maksātājs.

59. pants

Uzskaitē

Katrs grupas dalībnieks veic uzskaiti un glabā pavaddokumentus pietiekami detalizētā veidā, lai nodrošinātu pienācīgu šīs direktīvas īstenošanu un revīzijas veikšanu, kā minēts 64. panta 2. punktā.

60. pants

Informācijas sniegšana kompetentajām iestādēm

Nodokļu maksātājs pēc dalībvalsts, kurā tas ir rezidents vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz visu informāciju, kas prognozējami svarīga tā nodokļu saistību noteikšanai. Turklāt galvenajam nodokļu maksātājam pēc galvenās nodokļu iestādes pieprasījuma jāsniedz visa informācija, kas, domājams, ir svarīga konsolidētās nodokļa bāzes vai jebkura grupas dalībnieka nodokļu saistību noteikšanai.

61. pants

Kompetentās iestādes atzinuma pieprasīšana

1. Nodokļu maksātājs var pieprasīt kompetentajai iestādei dalībvalstī, kurā tas ir rezidents vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, atzinumu par šīs direktīvas

noteikumu īstenošanu attiecībā uz konkrētu darījumu vai darījumu virkni, ko plānots veikt. Nodokļu maksātājs var lūgt arī atzinumu par paredzamo grupas sastāvu. Kompetentā iestāde veic visus iespējamus pasākumus, lai samērīgā laikā atbildētu uz šo prasību.

Ja ir sniegta visa svarīgā informācija par plānoto darījumu vai darījumu virkni, kompetentās iestādes sniegtais atzinums ir tai saistošs, ja vien galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesas pēc tam nenolemj citādi saskaņā ar 65. pantu. Ja nodokļu maksātājs nepiekrīt atzinumam, tas var rīkoties atbilstoši savai interpretācijai, bet viņam šis fakts jānorāda konsolidētajā nodokļu deklarācijā.

2. Ja divi vai vairāki dažādās dalībvalstīs esoši grupas dalībnieki ir tieši iesaistīti konkrētā darījumā vai darījumu virknē vai ja pieprasījums attiecas uz paredzamo grupas sastāvu, attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes vienojas par kopīgu atzinumu.

62. pants

Saziņa starp kompetentajām iestādēm

1. Saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem paziņoto informāciju iespēju robežās sniedz ar elektroniskiem līdzekļiem, izmantojot kopējo saziņas tīklu/kopējo sistēmas saskarni (KST/KSS).
2. Ja kompetentā iestāde saņem pieprasījumu par sadarbību vai informācijas apmaiņu attiecībā uz grupas dalībnieku saskaņā ar Direktīvu Nr. 2011/16/ES¹⁶, tā atbild saskaņā ar šīs direktīvas 7. pantā norādītajiem termiņiem.

63. pants

Noslēpuma neizpaušanas klauzula

1. Uz visu informāciju, kas darīta zināma dalībvalstij saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, attiecas pienākums ievērot dienesta noslēpumu šajā dalībvalstī, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem. Šādu informāciju:
 - (a) var darīt pieejamu tikai personām, kas ir tieši iesaistītas nodokļa aprēķinā vai šī aprēķina administratīvajā kontrolē;
 - (b) vēl var darīt zināmu tikai saistībā ar tiesas vai administratīvo procesu, kas var ietvert sankcijas un kurš saistīts ar nodokļu aprēķinu vai tā pārbaudīšanu, un tikai personām, kuras tieši iesaistītas šādā procesā; taču šādu informāciju var atklāt publiskā izskatīšanā vai spriedumā, ja pret to neiebilst dalībvalsts kompetentā iestāde, kura paziņo šo informāciju;
 - (c) nekādos apstākļos netiek izmantota citādi, kā vien nodokļu uzlikšanai vai saistībā ar tiesas vai administratīviem procesiem, kas var ietvert sankcijas un ir saistīti ar nodokļu aprēķinu vai tā pārbaudīšanu.

Turklāt dalībvalstis var noteikt, ka informāciju, kas ir minēta pirmajā daļā, izmanto citu tādu nodokļu un maksājumu noteikšanā, uz kuriem attiecas Direktīvas 2011/16/ES 2. pants.

¹⁶

Padomes Direktīva Nr. 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64/1, 11.3.2011., 1. lpp.).

2. Saskaņā ar Direktīvu Nr. 2011/16/ES saņemto informāciju var izmantot citiem nolūkiem nekā tiem, kas paredzēti 1. punktā, saņemot tās dalībvalsts kompetentās iestādes atļauju, kas sniedz informāciju saskaņā ar Direktīvu Nr. 2011/16/ES, un tikai tiktāl, ciktāl tas atļauts tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras kompetentā iestāde šo informāciju saņem. Šādu atļauju piešķir, ja informāciju līdzīgos nolūkos drīkst izmantot dalībvalstī, kuras kompetentā iestāde informāciju ir sniegusi.

64. pants

Revīzijas

1. Galvenā nodokļu iestāde var sākt un koordinēt grupas dalībnieku revīzijas. Revīziju var sākt arī pēc kompetentas iestādes pieprasījuma.
Galvenā nodokļu iestāde un citas iesaistītās kompetentās iestādes kopīgi nosaka revīzijas apjomu un saturu un revidējamās grupas dalībniekus.
2. Revīziju veic saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tā tiek veikta, ņemot vērā tādas korekcijas, kādas ir nepieciešamas, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi īstenoti šīs direktīvas noteikumi. Šīs revīzijas var ietvert jebkura veida iztaujāšanas, inspekcijas vai pārbaudes, ko veic, lai pārliecinātos par to, ka nodokļu maksātājs ievēro šīs direktīvas noteikumus.
3. Galvenā nodokļu iestāde apkopo visu revīziju rezultātus.

65. pants

Domstarpības starp dalībvalstīm

1. Ja dalībvalsts, kurā grupas dalībnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām vai kurā tam ir pastāvīga pārstāvniecība, kompetentā iestāde nepiekrīt galvenās nodokļu iestādes lēmumam, kas pieņemts saskaņā ar 49. pantu vai 56. panta 2. vai 4. punktu, vai 56. panta 5. punkta otro daļu, tā var apstrīdēt šo lēmumu galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās trīs mēnešu laikā.
2. Kompetentajai iestādei ir vismaz tādas pašas procesuālās tiesības, kādas saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem ir nodokļu maksātājam procesos pret galvenās nodokļu iestādes lēmumu.

66. pants

Pārsūdzēšana

1. Galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt cita starpā šādus aktus:
 - (a) lēmumu noraidīt paziņojumu par grupas izveidi;
 - (b) paziņojumu, kas pieprasa iesniegt dokumentus vai sniegt informāciju;
 - (c) grozītu nodokļu aprēķinu;
 - (d) nodokļu aprēķinu konsolidētās nodokļu deklarācijas neiesniegšanas gadījumā;
 - (e) ja galvenā nodokļu iestāde atzīst sākotnējo paziņojumu par spēkā neesošu, lai izveidotu grupu, kā minēts 49. panta 2. punktā.Pārsūdzību iesniedz sešdesmit dienu laikā pēc pārsūdzamā akta saņemšanas.
2. Pārsūdzēšanai nav atliekošas ietekmes uz nodokļu maksātāja nodokļu saistībām.

3. Atkāpjoties no 56. panta 2. punkta, var izdot grozītu nodokļu aprēķinu, lai īstenotu pārsūdzēšanas rezultātu.

67. pants

Administratīva pārsūdzība

1. Pārsūdzības par grozītiem nodokļu aprēķiniem vai aprēķiniem, kas veikti saskaņā ar 54. pantu, izskata administratīvā iestāde, kas ir kompetenta izskatīt pārsūdzības pirmajā instancē. Šai administratīvajai struktūrai galvenās nodokļu iestādes dalībvalstī ir jābūt neatkarīgai no nodokļu iestādēm. Ja šādā dalībvalstī nav šādas kompetentas administratīvas iestādes, galvenais nodokļu maksātājs var iesniegt pārsūdzību tieši tiesai.
2. Iesniedzot iesniegumus 1. punktā minētajai administratīvajai iestādei, galvenā nodokļu iestāde darbojas, cieši konsultējoties ar citām kompetentajām iestādēm.
3. Attiecīgā gadījumā 1. punktā minētā administratīvā iestāde var pieprasīt, lai galvenais nodokļu maksātājs un galvenā nodokļu iestāde iesniegtu pierādījumus par grupas dalībnieku un citu saistīto uzņēmumu fiskālajām lietām un par citu iesaistīto dalībvalstu tiesību aktiem un praksi. Citu iesaistīto dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz visu nepieciešamo palīdzību galvenajai nodokļu iestādei.
4. Ja 1. punktā minētā administratīvā iestāde maina galvenās nodokļu iestādes lēmumu, mainītais lēmums aizstāj galvenās nodokļu iestādes lēmumu un to uzskata par galvenās nodokļu iestādes lēmumu.
5. 1. punktā minētā administratīvā iestāde sešu mēnešu laikā pieņem lēmumu par pārsūdzību. Ja šajā periodā galvenais nodokļu maksātājs nav saņēmis lēmumu, uzskatāms, ka galvenās nodokļu iestādes lēmums ir apstiprināts.
6. Ja lēmums ir apstiprināts vai mainīts, galvenajam nodokļu maksātājam ir tiesības to pārsūdzēt tieši galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās sešdesmit dienu laikā pēc 1. punktā minētās administratīvās apelācijas iestādes lēmuma saņemšanas.
7. Ja lēmums tiek atcelts, administratīvā iestāde, kā minēts 1. punktā, pārsūta šo lietu galvenajai nodokļu iestādei. Galvenā nodokļu iestāde pieņem jaunu lēmumu sešdesmit dienu laikā pēc dienas, kad tai paziņots administratīvās iestādes lēmums. Galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt jebkādu šādu jaunu lēmumu saskaņā ar 1. punktu vai tieši galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās sešdesmit dienu laikā pēc lēmuma saņemšanas. Ja galvenā nodokļu iestāde nepieņem jaunu lēmumu sešdesmit dienu laikā, galvenais nodokļu maksātājs var pārsūdzēt galvenās nodokļu iestādes sākotnējo lēmumu galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesās.

68. pants

Pārsūdzība tiesā

1. Galvenās nodokļu iestādes lēmuma pārsūdzību tiesā reglamentē galvenās nodokļu iestādes dalībvalsts tiesību akti, ievērojot 3. punktu.
2. Iesniedzot iesniegumus tiesām, galvenā nodokļu iestāde konsultējas ar citām kompetentajām iestādēm.
3. Valsts tiesa var pieprasīt, lai galvenais nodokļu maksātājs un galvenā nodokļu iestāde iesniegtu pierādījumus par grupas dalībnieku un citu saistīto uzņēmumu fiskālajām lietām un par citu iesaistīto dalībvalstu tiesību aktiem un praksi. Citu iesaistīto

dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz visu nepieciešamo palīdzību galvenajai nodokļu iestādei.

X NODAĻA

MIJIEDARBĪBA AR DIREKTĪVU NR. 2016/xx/ES

69. pants

Procentu ierobežošanas noteikums

1. Šīs direktīvas nolūkā grupa tiek uzskatīta par atsevišķu nodokļu maksātāju saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 13. pantu. Grupu pārstāv galvenais nodokļu maksātājs.
2. Ja piemēro 1. punktu, pārmērīgas aizņēmumu izmaksas un *EBITDA* aprēķina grupas līmenī un aprēķinā iekļauj visu grupas dalībnieku rezultātus. EUR 3 000 000 summu, kas minēta Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 13. pantā, palielina līdz EUR 5 000 000.
3. Komisija var pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 75. pantu, lai detalizētāk izstrādātu sadrumstalotības novēršanas noteikumus attiecībā uz tiesībām atskaitīt pārmērīgas aizņēmumu izmaksas.

70. pants Novērtēšana

Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 20. panta 2. punkts neattiecas uz grupu, ja visi grupas dalībnieki atrodas dalībvalstīs, kuras nav pieņēmušas eiro (EUR) par valūtu, un šajā gadījumā galvenais nodokļu maksātājs nosaka valūtu, kura tiks piemērota.

71. pants

Zaudējumu segšana un atgūšana

1. Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 41. panta par zaudējumu segšanu un atgūšanu piemērošana automātiski beidzas, stājoties spēkā šai direktīvai.
2. Pārnestie zaudējumi, kas vēl nav reintegrēti apliekamajā ienākumā, stājoties spēkā šai direktīvai, paliek nodokļu maksātājam, kuram tie tika pārnesti.

72. pants

Pāreja

Šīs direktīvas nolūkiem atsauci uz likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kura būtu attiecināma uz nodokļu maksātāju saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 53. panta 1. punkta pirmo apakšpunktu, nepiemēro un aizstāj ar vidējo likumisko uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, ko piemēro visām dalībvalstīm.

73. pants

Tiesību normas par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem

Šīs direktīvas nolūkā tiesību normu par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem darbības jomu saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 59. pantu attiecinā tikai uz attiecībām starp grupas dalībniekiem un vienībām, kuras ir rezidenti nodokļu vajadzībām trešā valstī vai uz pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas rodas trešā valstī.

74. pants
Hibrīdneatbilstības

Šīs direktīvas nolūkiem hibrīdneatbilstību noteikumu darbības jomu saskaņā ar Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 61. pantu ierobežo attiecībās starp grupas dalībniekiem un grupā neietilpstošiem dalībniekiem, kas ir saistītie uzņēmumi, kā minēts Direktīvas Nr. 2016/xx/ES 56. pantā.

XI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

75. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt 2. panta 5. punktā, 3. pantā un 69. panta 3. punktā minētos deleģētos aktus uz nenoteiktu laiku pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas.
3. Padome jebkurā laikā var atsaukt 2. panta 5. punktā, 3. pantā un 69. panta 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo Padomei.
5. Atbilstīgi 2. panta 5. punktam, 3. pantam un 69. panta 3. punktam pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trīs mēnešu laikā no minētā akta izziņošanas dienas Padomei tā nav izteikusi iebildumu vai minētajā termiņā tā ir paziņojusi Komisijai, ka neiebilst. Pēc Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

76. pants
Eiropas Parlamenta informēšana

Eiropas Parlamentu informē par Komisijas pieņemtajiem deleģētajiem aktiem vai par jebkādiem iebildumiem, kas izteikti par šiem aktiem, un par to, ka Padome ir atsaukusi šo pilnvaru deleģēšanu.

77. pants
Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Šī komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

*78. pants
Apspriešanās par 29. pantu*

Komiteja, kas izveidota ar 77. pantu, var arī apspriest 29. panta piemērošanu konkrētā gadījumā.

*79. pants
Pārskatīšana*

Komisija piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā pārskata tās piemērošanu un ziņo Padomei par šīs direktīvas darbību. Ziņojumā it sevišķi ietver ietekmes analīzi saistībā ar šīs direktīvas VIII nodaļā izveidoto mehānismu nodokļa bāzu sadalei starp dalībvalstīm.

*80. pants
Transponēšana*

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2020. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2021. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsaucē.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*81. pants
Stāšanās spēkā*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*82. pants
Adresāti*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*